

Bakalářský studijní program: **Ekonomika a management**

Studijní obor: **Účetnictví a finanční řízení podniku**

Daňové určení a jeho vliv na rozpočet obce

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Autor: **Tomáš Dejdar**

Vedoucí bakalářské práce: prof. Ing. Václav VYBÍHAL, CSc.

Znojmo, 2019

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma Daňové určení a jeho vliv na rozpočet obce zpracoval samostatně pod odborným vedením vedoucího prof. Ing. Václava Vybíhala, CSc. bakalářské práce a že veškeré použité zdroje jsem uvedl v Seznamu použité literatury.

Ve Znojmě dne 15. 4. 2019

.....

Tomáš Dejdar

Poděkování

Tímto bych rád poděkoval svému vedoucímu prof. Ing. Václavu Vybíhalovi, CSc. za cenné rady a připomínky při zpracování bakalářské práce.

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Autor	Tomáš DEJDAR
Bakalářský studijní program	Ekonomika a management
Obor	Účetnictví a finanční řízení podniku
Název	Daňové určení a jeho vliv na rozpočet obce
Název (v angličtině)	Tax specification and its influence on a municipality's budget

Zásady pro vypracování:

Cíl práce: Cílem práce je analyzovat a vyhodnotit, jak dopadá zákonem stanovené daňové určení na příjmovou stránku rozpočtu obcí, kam dospěla fiskální decentralizace ve vybraných obcích Jihomoravského kraje a zároveň zjistit, zda v rámci výběrového souboru obcí má fiskální decentralizace rozdílné či podobné kontury včetně vývojového trendu za období let 2013 až 2017.

Postup práce:

1. Zpracovat teoretický přehled týkající se daňového určení, příjmů a výdajů obce a problematiky fiskální decentralizace.
2. Provést sběr dat týkajících se zejména struktury příjmů zvolených obcí.
3. Provést kvantifikaci ukazatelů vyjadřujících vliv daňového určení na příjmovou stránku rozpočtu obce a na postupující decentralizaci.
4. Provést vyhodnocení dosažené úrovně poznatků včetně tabelárního a grafického vyjádření.
5. Provést shrnutí nejvýznamnějších výsledků a komponovat závěr.

Metody: deskripce, analýza, syntéza, kvantifikace a komparace.

Rozsah práce: 40 - 55

Seznam odborné literatury:

1. KUBÁTOVÁ, Květa. *Daňová teorie a politika*. 6. vyd. Praha: Wolters Kluwer, 2015, 276 s. ISBN 978-80-7478-841-3.
2. MEDVEĎ, Jozef et al.. *Daňová teória a daňový systém*. 1. vyd. Bratislava: Sprint dva, 2009, 288 s. ISBN 978-80-89393-09-1.
3. MUSGRAVE, Richard A. a Peggy B. MUSGRAVE. *Public Finance in Theory and Practice*. Edithion 5. New York : McGraw-Hill Book Company, 1989, 589 p.
4. PEKOVÁ, Jitka. *Veřejné finance : teorie a praxe v ČR*. 1. vyd. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2011, 644 s. ISBN 978-80-7357-6698-1.
5. VANČUROVÁ, Alena a Lenka, LÁCHOVÁ. *Daňový systém ČR 2016*. 13. vyd. Praha: VOX, 2016 393 s. ISBN 978-80-87480-44-1.

Datum zadání bakalářské práce: duben 2018

Termín odevzdání bakalářské práce: duben 2019

L.S.

Tomáš DEJDAR
student

prof. Ing. Václav VYBÍHAL, CSc.
vedoucí bakalářské práce

doc. Ing. Hana BŘEZINOVÁ, CSc.
garant studijního oboru

doc. Ing. Hana BŘEZINOVÁ, CSc.
rektorka SVŠE Znojmo

ABSTRAKT

Bakalářská práce je zaměřena na vyhodnocení dopadu stávajícího daňového určení na příjmovou stránku rozpočtu vybraných obcí Jihomoravského kraje za období let 2013 až 2017 a na konstrukci modelu vypovídajícího v rámci daného trendu o úrovni fiskální decentralizace a o zjištění, zda v rámci výběrového souboru obcí lze zobecnit na základě decentralizačních charakteristik a dalších zjištěných poznatků tendence vyplývající z kvantifikace skupiny uplatněných ukazatelů.

Klíčová slova: Daňové určení, rozpočet, obec, fiskální decentralizace, ukazatele

ABSTRACT

The bachelor thesis focuses on assessment of current tax designation impact on the budget income in selected municipalities in the South-Moravian region in the period 2013 – 2017. Next, it deals with model construction indicating, within the current trend, the fiscal decentralisation level and finding whether, within the selected set of municipalities, it is possible to generalise, on the basis of decentralisation characteristics and other findings, the trends resulting from quantification of the applied indicators.

Key words: tax designation, budget, municipality, fiscal decentralisation, indicators

OBSAH

1	ÚVOD	8
2	CÍL PRÁCE A METODIKA	10
3	TEORETICKÁ ČÁST	11
3.1	DAŇ	11
3.2	FUNKCE DANÍ V TRŽNÍ EKONOMICE	12
3.3	LAFFEROVA KŘIVKA A JEJÍ VÝZNAM	13
3.4	KLASIFIKACE A CHARAKTERISTIKA DANÍ	14
3.4.1	Spotřební daně	15
3.4.2	Důchodové daně	16
3.4.3	Majetkové daně	16
3.4.4	Ekologické daně	21
3.5	OBEC JAKO VEŘEJNOPRÁVNÍ KORPORACE	22
3.6	ROZPOČTOVÉ URČENÍ	23
3.6.1	Vývoj rozpočtového určení daní pro obec	23
3.6.2	Právní úprava rozpočtového určení	25
3.6.3	Rozpočtová skladba	26
3.6.4	Daňové příjmy rozpočtu obce	27
4	PRAKTICKÁ ČÁST	28
4.1	OBEC BLÍŽKOVICE	28
4.2	OBEC CHVALOVICE	30
4.3	OBEC OLBRAMOVICE U MORAVSKÉHO KRUMLOVA	33
4.4	OBEC PASOHLÁVKY	35
4.5	OBEC PAVLOV	37
4.6	OBEC ZÁLESÍ	39
4.7	OBEC ŽABČICE	41
4.8	KOMPARACE NEJDŮLEŽITĚJŠÍCH UKAZATELŮ FISKÁLNÍ DECENTRALIZACE	43
5	ZÁVĚR	49
6	SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	51
7	SEZNAM TABULEK, OBRÁZKŮ A GRAFŮ	55

1 ÚVOD

V ústavě České republiky nalezneme tři základní charakteristiky pojmu obec, a to území, občané a samospráva. Každá obec, která je samosprávná, má určitá práva, ale i povinnosti, a ty musí plnit. Jedním z práv obce je vlastnit majetek a moci s ním disponovat. Naopak jednou z hlavních povinností obce je neporušovat zákony. Navíc každá obec musí mít určité území, o které se stará a které té dané obci patří. Občané žijící na tomto území, odvádějí státu daně, a to ať už daně majetkové, daně důchodové nebo daně spotřební. Tyto daně jsou potom přerozdělovány z veřejného sektoru obcím podle zákona, a ty s těmito svěřenými prostředky hospodaří. Nejdůležitější role v tomto přerozdělovacím schématu u veřejných rozpočtů náleží tzv. rozpočtovému určení daní neboli jakémusi klíči, který určuje, jak velká částka půjde do daného typu rozpočtu – státního, krajského, obecního. Konkrétně může mít obec tedy více druhů příjmů do obecního rozpočtu a to například příjmy z daní, příjmy z vlastního podnikání či příjmy z poplatků, které si daná obec stanoví.

Platí, že například majetkové daně jsou pro obec velkou výhodou a to kvůli tomu, že na tento typ daní nemá vliv žádný hospodářský cyklus. Nezáleží, jestli je zrovna hospodářský cyklus ve fázi takzvaného dna neboli sedla, které označuje spodní bod hospodářského cyklu, od kterého se ekonomika odrazí vzhůru. Nebo u hospodářského cyklu zrovna probíhá expanze (konjunktura), která žene ekonomiku ze dna nahoru až na vrchol. Anebo naopak když je ekonomika v útlumu neboli recesi a klesá růst hrubého domácího produktu a to někdy až na úplné dno. Majetkové daně dostávají obce vždy ve stejné výši. Z dlouhodobého hlediska můžeme říct, že majetkové daně jsou stálým příjmem do obecního potažmo státního rozpočtu. Záleží jenom na tom, kdo vlastní tento majetek, protože tyto daně zdaňují majetek, který je v osobním vlastnictví. Nejčastěji se jedná o nemovitý majetek, jako jsou například nemovitosti. Navíc je i velkou výhodou, že z tohoto titulu daní nejsou skoro možné ani žádné daňové úniky, protože se dá velmi snadno dohledat, jestli se nějaká zdaňovaná nemovitost na určitém místě nachází, komu podle katastru nemovitostí patří nebo jakou má výměru. Na ostatních úřadech se také může dohledat, zda daná nemovitost slouží k podnikání (živnostenský úřad). Naopak na stavebním úřadě se může zjistit, kolik má nemovitost nadzemních podlaží (i toto je také velmi důležitá informace, jelikož každé další nadzemní podlaží bývá také zdaňováno určitou sazbou).

Obec si může navíc i jako právnická osoba zajistit svou vlastní výdělečnou činností další příjmy do svého obecního rozpočtu. Nejčastěji obec podniká tím, že pronajímá movité i nemovité věci (například pozemky nebo obecní byty). Dalšími možnostmi obce, jak si zajistit příjmy do svého rozpočtu, jsou regionální či municipální podniky, ve kterých má obec buď nějaký svůj podíl, anebo do těchto podniků vloží svůj majetek. V neposlední řadě si obec může obecní rozpočet vylepšit i místními a správními poplatky. Místní a správní poplatky může vybírat obec například za psy, za komunální odpady a tak dále. Pokud ale obec podniká, tak si musí uvědomit fakt, že podnikání není její hlavní náplní, ale pouze možností, jak si zvýšit příjmy ve svém obecním rozpočtu (její hlavní činností je starost o zajišťování služeb a statků veřejného sektoru občanům). Obce si musí dávat pozor i na to, že při podnikání platí pro ně stejná podnikatelská rizika jako pro subjekty, které podnikají v soukromém sektoru. V neposlední řadě se může i stát, že podnikání obce bude místo zisku ztrátové a tuto ztrátu bude muset obec hradit ze svého rozpočtu.

O hospodaření s obecním rozpočtem se stará zastupitelstvo, které se volí ve volbách. Každé zastupitelstvo se schází, plánuje a rozhoduje o investicích, o rekonstrukcích, také o tom, zda si vzít nějaký úvěr, snaží se využít fondy z Evropské unie a především sestavuje a schvaluje rozpočet obce. Jelikož se každý rok mění procentuální výše, kterou obec do obecního rozpočtu dostane (například kvůli krizi nebo klesající ekonomice), tak by obec měla být dopředu připravena na tuto situaci a finančně se zabezpečit. Ideálním scénářem pro ušetření financí na další roky je stanovit přebytkový rozpočet, který ale nijak nezhorší péči o obyvatele obce. Přebytkovým rozpočtem by právě měly být kryty roky, ve kterých má obec schodkový rozpočet nebo se mohou krýt investice do oprav a podobně. Krytí různých investic a oprav z vlastních zdrojů má i tu výhodu, že si obec nemusí brát úvěr, a tím pádem nemusí splácet i různé poplatky. Pokud ale obec nemá finance na krytí schodkového rozpočtu, může se snadno dostat do dluhu.

2 CÍL PRÁCE A METODIKA

Cílem práce bude analyzovat a vyhodnotit, jak dopadá zákonem stanovené daňové určení na příjmovou stránku rozpočtu obcí, kam dospěla fiskální decentralizace ve vybraných obcích Jihomoravského kraje a zároveň zjistit, zda v rámci výběrového souboru obcí má fiskální decentralizace rozdílné či podobné kontury včetně vývojového trendu za období let 2013 až 2017.

V práci budou uplatněny metody analýzy, syntézy, indukce a dedukce, deskripce a komparace.

Analýzu lze charakterizovat jako proces myšlenkového rozdělování zkoumaného problému na jednotlivé části, prvky, znaky, protiklady a jejich zkoumání se záměrem odhalit jejich podstatu. Cílem analýzy je vyčlenit ze všech faktů ty nejdůležitější a podstatné, které mají v moci objasnit příčiny vzniku a průběhu zkoumané události. Syntéza je charakterizovaná jako proces zjišťování souvislostí mezi prvky, které byly vyčleněny. Pomocí ní se sleduje propojení a následná reprodukce zkoumané události s podstatnými vztahy a znaky. Syntéza umožňuje sledovat vztahy mezi fakty, odhalovat příčiny ale také funkční závislost. Syntézu lze použít při výzkumu určitého problému od jeho části k celku. Indukci lze aplikovat na vytváření všeobecných vědeckých závěrů při zhodnocení základních vědeckých dat. Dedukce vychází ze všeobecných předpokladů a tyto závěry vztahuje buď na jednotlivé dílčí, nebo všeobecné závěry. Komparaci je možné označit jako proces zjišťování znaků shody a odlišnosti zkoumaného předmětu. Metoda má význam při objasňování procesů změn, vývoje zkoumaného vztahu a odhalení zákonitosti jeho vývoje. Při této metodě je potřebné porovnávat pouze jevy stejného druhu, které vzájemně souvisí. Není možné porovnávat pouze shodné znaky, ale je nutné zjišťovat i odlišnosti. Metoda deskripce je metoda popisování jevu nebo určitého postupu při výzkumu (Molnár et al., 2012).

V rámci metodického postupu autor bude praktikovat způsoby, které publikoval Vybíhal a v rámci nich bude využívat soustavu ukazatelů charakterizujících úroveň fiskální decentralizace obcí v Jihomoravském kraji.

Při zjišťování potřebné databáze se získají data z internetových stránek informačního portálu Ministerstva financí a také během osobních konzultací na oddělení majetkových daní Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, územní pracoviště Moravský Krumlov (Vybíhal, 2018).

3 TEORETICKÁ ČÁST

Z historického pohledu jsou daně cenou za veřejné služby nebo statky, které stát (v dřívější době král či nějaký panovník) v nějaké míře zajišťuje a financuje. Tak jak se společnost postupně vyvíjela, tak se i postupně vyvíjely daně. Ve starověku byly daně spíše nepravidelným příjmem, vybíraly se za určitým účelem (byly účelové) a většinou se platilo v naturáliích (například jídlo pro armádu, která táhla do války). V raném středověku se postupně vyvinuly akcízy – nepřímé daně, které se platily za vybrané zboží. V pozdním středověku pak plnily zejména panovníkovu pokladnu a staly se pravidelným příjmem. Ve dvacátém století je možné daním přisoudit, že jsou významným nástrojem redistribuce a stabilizace ekonomiky (Peková, 2011, s. 378-383).

3.1 Daň

V osmnáctém století ekonom Adam Smith přišel na to, že žádný dobrý daňový systém se neobejde bez čtyř základních principů.

- 1) **Rovnost** – každý plátce daně by měl zaplatit státu daň, která mu podle zákona zaplatit náleží.
- 2) **Jistota** – každý plátce daně by měl vědět, za jakou daň má zaplatit a vláda by měla být schopná zajistit výběr této daně.
- 3) **Pohodlí** – daňový systém by měl být co nejefektivnější, aby pomáhal maximalizovat daňový výnos a zároveň by měl být pro plátce daně co nejpohodlnější, aby mu usnadnil placení daní.
- 4) **Ekonomický** – z ekonomického pohledu by daňový systém neměl mít větší výdaje na výběr daní a administrativu s tím spojenou, než je jeho příjem plynoucí z těchto daní. Pokud by náklady byly větší než příjmy, pak by tento systém výběru daní byl neefektivní (Mankiw a Taylor, 2017, s. 187).

Podle autorů Medved'a a kolektivu lze daň definovat takto: „povinná zákonem určená, spravidla sa opakujúca platba, ktorú odvádzajú fyzické a právnické osoby štátu v určenej výške a stanovenom termíne“ (Medved' a kol., 2009, s. 14).

Podle Kubátové je pod pojmem daň myšleno: „Daň představuje transfer finančních prostředků od soukromého k veřejnému sektoru“ (Kubátová, 2015, s. 15).

Může se tedy říci, že daň je každá platba, která se stanovuje zákonem a je neekvivalentního charakteru. Dále je většinou neúčelová a platba přímo odchází do veřejného rozpočtu. Tuto platbu odvádí ať už fyzická nebo právnická osoba státu ve stanovené výši. Je důležité dodržet termín, do kdy musí být daň zaplacená. Ve většině případů se peníze přesouvají ze soukromého sektoru do veřejného sektoru. Daňové příjmy tvoří největší objem příjmů veřejných rozpočtů. Daní nemusí být ani trvalá platba, může mít i jednorázový charakter a to například jednoměsíční studentská brigáda, kdy příjem z této brigády bude předmětem daně z příjmu (Hamerníková a Maaytová, 2010, s. 108-109).

3.2 Funkce daní v tržní ekonomice

V moderní daňové teorii se daním přisuzují určité funkce, které mají. Mohou například alokovat zdroje k financování veřejných statků, nebo slouží ke stabilizaci ekonomiky jako automatický vestavěný stabilizátor. Jednotlivé funkce daní spolu souvisí a to i v případě, že jedna funkce je odlišná od té další. Konkrétně daně mají v ekonomickém měřítku tyto funkce:

Alokační funkce - daně jsou hlavním finančním zdrojem pro financování veřejných statků, služeb a veřejných potřeb. Veřejné statky je možné chápat jako zboží a služby, které zabezpečuje stát a jsou financované, ať už úplně nebo z části, z prostředků veřejných sektoru. Z historického pohledu se jedná o nejstarší funkci.

Redistribuční funkce – zmírňuje nerovnost mezi subjekty. Jsou zde dvě možné cesty, jak stát může zmírňovat nerovnost mezi subjekty, a to buď přímou cestou (prostřednictvím sociálních peněžních transferů jako jsou například podpory v nezaměstnanosti), nebo nepřímou cestou pomocí daňového mechanismu (například prostřednictvím progresivního zdanění vysokých příjmů a dotací domácností s příjmy nižšími, progresivním zdaněním, kdy z těchto výnosů se financuje levnější bydlení a zvýhodňují se domácnosti s nižšími příjmy, anebo kombinací zdanění zboží, které nakupují spotřebitelé s vyššími příjmy a zároveň dotací zboží, které kupují spotřebitelé s nižšími příjmy). Tato funkce se začala přisuzovat některým daním v devatenáctém století.

Stabilizační funkce – daně jsou využívány ke stabilizaci fiskální politiky státu, protože fungují jako takzvaný automatický vestavěný stabilizátor (zejména progresivní daně). Ovlivňují

makroekonomický výkon ekonomiky (cílem je například vysoká zaměstnanost nebo stabilita cenové hladiny). K dosažení těchto cílů stát využívá dva způsoby, a sice fiskální politiku a měnové nástroje. Fiskální politika má vliv především na poptávkovou stranu křivky, kde státní výdaje na nákupy zboží a služeb působí expanzivně. Měnové nástroje naopak ovlivňují nabídku peněz. Jako měnové nástroje jsou chápány povinné rezervy, diskontní sazby anebo operace na volném trhu (Peková, 2011, s. 382-383 a Lenártová, 2004, s. 41-48).

3.3 Lafferova křivka a její význam

Jednou z nejdůležitějších věcí při vybírání daní je efektivnost. Bez efektivního a dobře nastaveného systému výběru daní nemůže být nikdy daň vybírána co nejefektivněji, a tudíž i co nejehospodárněji a pro stát co nejvýhodněji. Příliš vysoká míra zdanění vede k tomu, že fyzické a právnické osoby nechtějí odvádět tak vysokou daň, a proto svá sídla stěhují například do takzvaných „daňových rájů“. A naopak při příliš nízké míře zdanění stát nedostává na dani tolik, kolik by dostávat mohl. Lafferova křivka se týká daňových příjmů, sazby daně a také řeší, jakou stanovit optimální výši daňového zatížení subjektů. Dosahuje maxima při daňové sazbě, kterou nazýváme ideální daňová sazba (Hemming a Kay, 1980, s. 83).

Lafferova křivka určuje: „funkčnú závislosť medzi mierou daňového zaťaženia a príjmami do štátneho rozpočtu“ (Medved' a kol., 2009, s. 73).

Z obrázku č. 1 je patrné, že pokud se na obrázku zaměříme na počátek a konec Lafferovy křivky (sazba daně nula a sto procent), tak je možné konstatovat, že stát při těchto sazbách daně nevybere logicky žádnou daň. Je to dáno tím, že pokud by zdanění bylo stoprocentní, tak vše, co by podnikatel vydělal, by odvedl státu. Takovéto daňové zatížení by bylo naprosto demotivující pro podnikatele. Naopak při sazbě daně nula procent by plátce daně nemusel státu odvádět žádnou daň. Z pohledu na Lafferovu křivku můžeme konstatovat, že vždy existují na ní dva body, při kterých stát vybere stejnou daň, rozdíl je pouze ve výši daňového zatížení, jelikož jednou je vyšší a jednou je nižší. Jedinou výjimku tvoří Lafferuv bod, neboli místo kde se nachází ideální daňová sazba. Po překročení daného bodu a posunu na Lafferově křivce směrem doprava začne celkový daňový příjem klesat. Je to způsobené tím, že pro daňové subjekty je moc velké daňové zatížení a nechtějí platit tak vysoké daně, a proto například stěhují svá sídla do tzv. „daňových rájů“. Naopak posunutím se na Lafferově křivce od Lafferova bodu do levé části grafu stát vybírá na daních menší objem peněz, než by vybíral při ideálním daňovém zatížení (Brčák, Sekerka a Stará, 2014, s. 204).

Obrázek 1: Lafferova Křivka.

Zdroj: Lafferova křivka, c2005-2012

3.4 Klasifikace a charakteristika daní

Daně je možné charakterizovat podle určitých vlastností:

1) **Povinnost (nedobrovolná)** - daň je stále se opakující a povinná platba stanovená zákonem. Transfer probíhá od obyvatelstva a firem směrem do veřejného rozpočtu. Povinnost platit daň vzniká ze zákona. Pro daně je typické tak zvané nedobrovolné placení. Poplatníci by dobrovolně ze své vůle daně neplatili, protože platba daní snižuje jejich disponibilní důchod, proto je možné o daních říct, že jsou takzvaným nuceným břemenem.

2) **Nenávratnost** – znamená to, že pokud je daň správně vypočítána a zaplacená, tak se tato platba nevrací zpět plátcí daně (o vrácení části daně je možné uvažovat pouze tehdy, pokud se jedná o přeplatek na dani). Tímto se daně liší od úvěrového příjmu, u kterých je předpoklad, že se jistina vrátí i společně s úrokem, který k ní náleží.

3) **Neekvivalentnost** – možné chápat tak, že k žádné konkrétní úhradě není žádný ekvivalent v podobě určitého plnění z veřejných rozpočtů (například v podobě nějakého konkrétního statku, služeb či peněžního transferu). Není totiž předem určeno, jaký konkrétní statek bude financován. Nemusí být ani zachována žádná přímá úměra mezi zaplacenou výší daně a spotřebovaným veřejným statkem nebo službou (Peková, 2011, s. 382 a Hamerníková a Maaytová, 2010, s. 108-109).

Daně lze rozdělit mnoha způsoby, a to podle míry jejich adresnosti, neboli jak zohledňují platební schopnosti poplatníka daně. Pokud tuto schopnost zohledňují, je možné říci, že se

jedná o daně **osobní** (příkladem je daň z příjmu fyzických osob, kdy zohlednění nastává při výpočtu daně, jelikož si fyzická osoba může uplatnit například slevu na děti, nebo slevu na poplatníka). Opakem jsou takzvané daně **in rem**, nebo-li daně na věci, co nezohledňují platební schopnosti poplatníka (daň z přidané hodnoty nebo spotřební daně).

Dále lze daně členit na daně přímé a nepřímé. Daně přímé je možné charakterizovat jako daně adresné. Daň odvádí poplatník přímo správci daně. Patří sem například daň z příjmu fyzických osob anebo majetkové daně. Naopak u daní nepřímých odvádí daň plátce daně, kterou vybral od poplatníka daně, správci daně. Příkladem nepřímých daní je daň z přidané hodnoty nebo spotřební daně.

Je možné dělit daně i podle druhu použité sazby (například daň z přidané hodnoty) nebo na daně specifické.

Z pohledu rozpočtového určení daní je nejdůležitější rozdělení na daně podle objektu, který se zdaňuje. Objekty na které je uvaleno zdanění mohou být například důchody (pak mluvíme o daních důchodových), nebo může být daň uvalena na spotřebu (spotřební daně) anebo například na majetek (majetkové daně). V některých zemích jsou zavedené i tak zvané daně ekologické nebo daně na hlavu, kterou platí každý jednotlivec (v současnosti už je ale daň na hlavu používána pouze ojediněle). V České republice má charakter takovéto daně poplatek za komunální odpad (Hamerníková a Maaytová, 2010, s. 111-112).

3.4.1 Spotřební daně

Spotřební daně jsou daněmi nepřímými – to znamená, že jsou zahrnuty již v ceně zboží a služeb. Spotřební daně jsou výběrovými (selektivními) daněmi, podléhá jim pět komodit zboží. Nerespektují důchodovou situaci poplatníka a jsou stabilním příjmem do státního rozpočtu. Mezi zboží zatížené spotřební daně patří: daň z minerálních olejů, daň z lihu a lihovin, daň z vína, daň z piva a meziproductů a daň z cigaret a tabákových výrobků. Spotřební daně slouží především k omezení prodeje výrobků, na které je tato daň uvalena.

Od daně z přidané hodnoty se liší především tím, že spotřební daně jsou selektivními daněmi ze spotřeby. Naopak daň z přidané hodnoty je všeobecnou daní, která je uvalena skoro na vše, například na dodání zboží a služeb nebo na dovoz zboží ze zahraničí (Hamerníková a Maaytová, 2010, s. 118 a Peková, 2011, s. 335-338).

3.4.2 Důchodové daně

Důchodové daně jsou z historického pohledu jedny z nejmladších daní, které daňové soustavy obsahují. K jejich většímu využívání došlo až v průběhu 19. století. Zdaňuje se různý zdroj příjmů jako například mzda, plat, zisk apod. Ačkoliv jsou důchodové daně z historického pohledu nejmladším prvkem využívaným v daňových soustavách, tak ve vyspělých zemích jsou nejvýnosnějším daňovým příjmem. V důchodových daních je možné najít i tak zvané sociální prvky. Tyto prvky by měly zajistit snížení tvrdosti zdanění (uplatňují se různé odčitatelné položky jako je například odpočet na invalidní členy domácnosti anebo odpočet na studenta). Důchodové daně spadají do skupiny přímých daní – daňová povinnost ze zákona dopadá přímo na poplatníka. Z toho plyne, že poplatník daně je většinou i plátcem daně, výjimkou je ale například zaměstnavatel, který odvádí daň ze mzdy zaměstnanců (Peková, 2011, s. 334-335).

3.4.3 Majetkové daně

Majetkové daně jsou historicky nejdéle využívány. Oproti ostatním daním je výnos z majetkových daní dlouhodobě stabilním příjmem rozpočtů, a navíc je u majetkových daní takřka nemožný nějaký daňový únik. Majetkové daně zdaňují majetek ve vlastnictví, a to nejčastěji majetek nemovitý. V České republice je to například daň z nemovitostí. Majetkové daně patří spolu s důchodovými mezi daně přímé – poplatník musí odvádět do veřejného rozpočtu daně. Daňové břemeno tudíž dopadá přímo na něj, navíc majetkové daně nerespektují ani důchodovou situaci daného poplatníka. Často jsou chápány jako cena za veřejné statky (například ochrana majetku, využívání infrastruktury nebo veřejné osvětlení). Majetkové daně zdaňují bohatství ve vlastnictví, které lze nějak finančně ocenit (Peková, 2011, s. 338-340).

Daň z nemovitých věcí

Daň z nemovitých věcí patří do skupiny majetkových daní. Je plně svázána s územím příslušné obce, celý výnos z této daně náleží do obecního rozpočtu. Daň z nemovitých věcí není v podmínkách České republiky odvozena od tržní ceny nemovitostí (staveb nebo pozemků), ale na základě vládou stanovených koeficientů, které upravuje zákon o dani z nemovitých věcí. Každoročně je touto daní zdaňován nemovitý majetek buď ve vlastnictví, nebo v trvalém užívání. Daň z nemovitých věcí má jednu obrovskou výhodu, a to sice takovou, že nemovité věci nejdou přestěhovat a jsou i snadno dohledatelné díky evidenci (například katastr

nemovitostí) a proto jsou i obtížně zatažitelné. Obce, kterým celý výnos daně plyne do obecního rozpočtu, mají v této dani jen velmi malou daňovou pravomoc a tudíž i takřka nemůžou ani ovlivnit výnos, který jim doputuje do jejich rozpočtu (PAŘÍZKOVÁ, 2008, s. 85).

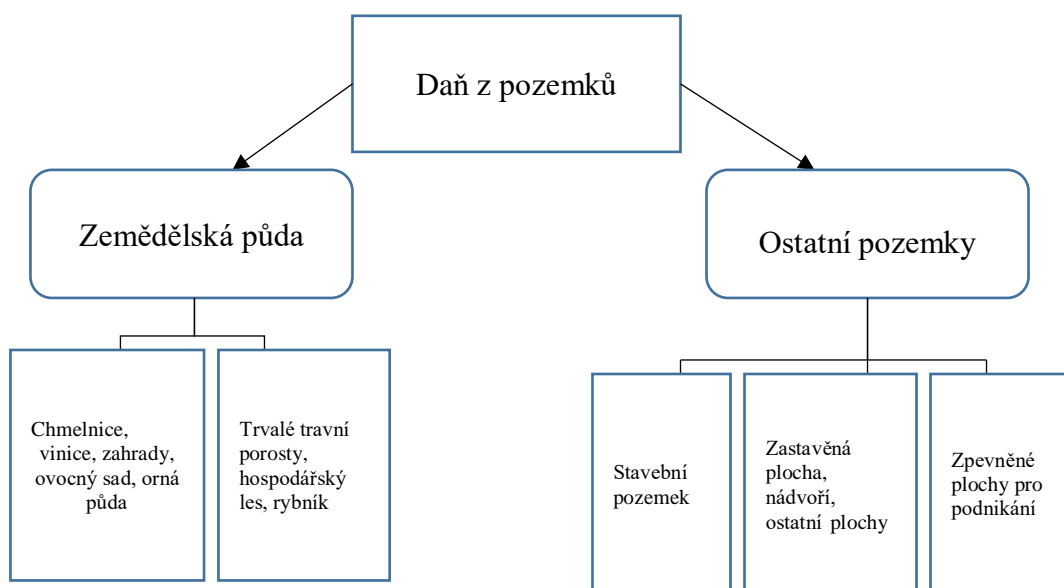
Daň z nemovitých věcí je možné rozdělit na dvě skupiny:

- 1) daň z pozemků;
- 2) daň ze staveb a jednotek.

Daň z pozemků

Podle obrázku č. 2 lze daň z pozemků rozdělit na dvě kategorie, a to na zemědělskou půdu (chmelnice, vinice, ovocný sad, orná půda, zahrady, trvalé travní porosty, rybníky a hospodářský les) a na nezemědělskou půdu (stavební pozemky, zastavěné plochy, nádvoří, ostatní plochy a zpevněné plochy pro podnikání). Toto rozdělení je v praxi velmi důležité, neboť cena, za kterou jsou pozemky zdaňovány, není u všech typů stejná.

Obrázek 2: Struktura pozemků podléhajících zdanění.

Zdroj: Vlastní konstrukce s využitím publikace Vančurová a Láchová, 2016

Na obrázku č. 3 lze vidět zákonem stanovené sazby daní z pozemků. U zemědělské půdy, hospodářského lesa a rybníku s intenzivním a průmyslovým chovem ryb je sazba daně vyjádřena v procentech, naopak u převážné většiny nezemědělské půdy se vyjadřuje v korunách. Procentuální vyjádření sazby daně je pouze dvojího typu a to 0,75 % a 0,25 %.

Naopak sazby daně vyjádřené v korunách se pohybují v rozmezí od částky 0,20 Kč/ m² (statní zastavěné plochy a nádvoří) až do částek 5 Kč/m² (například u zpevněných ploch užívaných k podnikání pro průmysl, stavebnictví, dopravu, energetiku a ostatní podnikatelskou činnost).

Obrázek 3: Základní sazby u daní z pozemků.

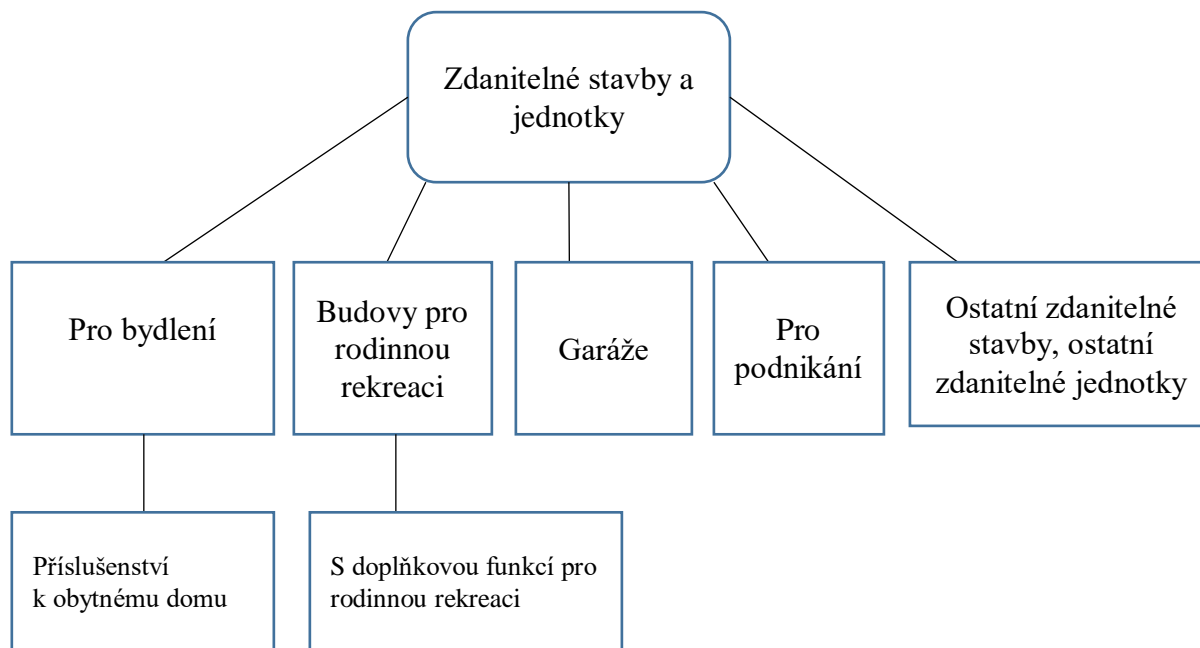
Typ pozemku	Sazba daně v % nebo Kč/m²
Orná půda, chmelnice, vinice, zahrady a ovocné sady	0,75 %
Trvalý travní porost, hospodářský les a rybníky s intenzivním průmyslovým chovem ryb	0,25 %
Ostatní plochy a zastavěné plochy a nádvoří	0,20 Kč/m ²
Zpevněné plochy užívané k podnikání pro zemědělskou výrobu, lesní hospodářství a vodní hospodářství	1 Kč/m ²
Stavební pozemky	2 Kč/m ²
Zpevněné plochy užívané k podnikání pro průmysl, stavebnictví, dopravu, energetiku a ostatní podnikatelskou činnost	5 Kč/m ²

Zdroj: Zákon o dani z nemovitých věcí, c1977-2018

3) Daň ze staveb a jednotek

Na obrázku č. 4 lze vidět rozdělení zdanitelných staveb a jednotek. Zdanitelné stavby a jednotky je možné rozdělit do více skupin než zemědělskou půdu, a to na zdanitelné stavby a jednotky pro bydlení, garáže, budovy pro rodinnou rekreaci, ostatní zdanitelné stavby, ostatní zdanitelné jednotky a prostory pro podnikání. Každá skupina má svoji specifickou sazbu, podle které se zdaňuje.

Obrázek 4: Struktura zdanitelných staveb a jednotek.

Zdroj: Vlastní konstrukce s využitím publikace Vančurová a Láchová, 2016.

Na obrázku č. 5 je zaváděn přehled sazby daně u zdanitelných staveb a jednotek, které najdeme uvedené v zákoně o dani z nemovitých věcí. Oproti daním z pozemků jsou všechny sazby daně vyjádřené pouze v korunách. Rozmezí, ve kterém se sazby pohybují, je od 2 Kč/m² (tato sazba daně je například u budov obytného domu a budov tvořící příslušenství k obytnému domu) do 10 Kč/m² (nejvyšší sazba daně je například u zdanitelných staveb pro podnikání v průmyslu, stavebnictví, dopravě, energetice nebo ostatní zemědělské výrobě).

Obrázek 5: Sazby u zdanitelných staveb a jednotek.

Zdanitelné stavby a jednotky	Sazby daně v Kč
Budova obytného domu a budova tvořící příslušenství k obytnému domu.	2 Kč/m ²
Budovy pro rodinnou rekreaci.	6 Kč/m ²
Budovy plnící doplňkovou funkci k budovám pro rodinnou rekreaci.	2 Kč/m ²
Garáže vystavěné odděleně od budov obytných domů a jednotky s převažující podlahovou plochou užívanou jako garáž.	8 Kč/m ²
Zdanitelné stavby pro podnikání v zemědělské výrobě, lesním a vodním hospodářství.	2 Kč/m ²
Zdanitelné stavby pro podnikání v průmyslu, stavebnictví, dopravě, energetice nebo ostatní zemědělské výrobě.	10 Kč/m ²
Zdanitelné stavby pro ostatní druhy podnikání.	10 Kč/m ²
Ostatní zdanitelné stavby.	6 Kč/m ²
Ostatní zdanitelné jednotky.	2 Kč/m ²

Zdroj: Zákon o dani z nemovitých věcí, c1977-2018

Tři typy koeficientů ke zvýšení sazby daně:

Zákon o dani z nemovitosti umožňuje obcím stanovovat nebo zavádět obecně závaznou místní vyhláškou tři typy koeficientů, které jim zvyšují sazbu daně a tím pádem i výnos, jenž dostanou z daně z nemovitých věcí.

1) **Korekční koeficient** – jedná se o koeficient, který je přiřazený obcím podle posledního sčítání lidu. Tímto koeficientem můžeme upravit sazbu daně ze staveb a stavebních pozemků. Na obrázku č. 6 můžeme vidět jeho rozdělení.

Obrázek 6: Korekční koeficient.

Výše koeficientu	Počet obyvatel
1,0	do 1000
1,4	nad 1000 do 6000
1,6	nad 6000 do 10000
2,0	nad 10000 do 25000
2,5	nad 25000 do 50000
3,5	nad 50000, Františkovy Lázně, Luhačovice, Poděbrady, Mariánské lázně
4,5 (5,0)	Praha

Zdroj: Podnikatel.cz, c2007-2018

V Praze můžeme zvýšit koeficient až na 5,0.

Koeficient 1,5 – tímto koeficientem je možné zvýšit sazbu daně u staveb pro individuální rekreaci, garáží a staveb pro podnikatelskou činnost.

Místní koeficient – lze navýšit sazbu daně u všech nemovitostí, ale s výjimkou orné půdy, chmelnic, vinic, zahrad, ovocných sadů a trvalých travních porostů. Koeficient, o který můžeme navýšit sazbu daně, má hodnotu 2, 3, 4 nebo 5 a stanovuje se pro celou obec (Sedmíhradská, 2010).

3.4.4 Ekologické daně

„Jako ekologické daně se chápou takové platby do veřejných rozpočtů, při jejichž zavedení nebo zvýšení se očekává pozitivní vliv na životní prostředí“ (Kubátová, 2015, s. 257).

Ekologické daně jsou v České republice zavedené od 1. 1. 2008. Vztahují se na daně z elektřiny, daň ze zemního plynu a na daň z pevných paliv. Ekologické daně ve skutečnosti nesnižují produkci škodlivých látek, které subjekty produkují. Jejich úkolem je spíše promítat do ceny výrobku anebo služeb negativní externality, které subjekty například během výroby vyprodukují.

1) Daň ze zemního plynu a dalších plynů – plátcem daně je například dodavatel, který dodal zemní plyn konečnému spotřebiteli nebo provozovatel distribuční soustavy a podzemního zásobníku plynu. Dodavatel může být i od této daně osvobozen, ale jen za předpokladu, že se jedná například o plyn určený pro výrobu tepla v domácnostech nebo k výrobě elektřiny.

2) Daň z pevných paliv – plátcem daně je opět dodavatel, který dodal paliva ke konečnému spotřebiteli, fyzická nebo právnická osoba, která spotřebovala nezdaněná pevná paliva. Ale také jak u zemního plynu a dalších plynů může být dodavatel od daně osvobozen a to za předpokladu, že paliva jsou určena k výrobě elektřiny a koksu nebo jako pohonná hmota a palivo.

3) Daň z elektřiny – plátcem daně je dodavatel, který dodal elektřinu konečnému spotřebiteli, provozovatel distribuční soustavy, fyzická nebo právnická osoba, která spotřebovala nezdaněnou elektřinu. Osvobození od daně z elektřiny může nastat v případě, že se spotřebovává elektřina, která je ekologicky šetrná, nebo se vyrábí a spotřebovává se v dopravních prostředcích.

Správcem ekologických daní jsou celní úřady (Kubátová, 2015, s. 257 a Peková, Pilný a Jetmar, 2012, s. 325-326).

3.5 Obec jako veřejnoprávní korporace

Prioritou obcí je zabezpečovat veřejné statky, služby pro obyvatele a vytvářet odpovídající sociální a fyzické prostředí pro ekonomickou činnost soukromého sektoru. Obec může také vystupovat jako právnická osoba a zajišťovat si další příjmy do svého rozpočtu podnikatelskou činností. Příjmy z vlastního podnikání představují tradiční příjem do rozpočtů obcí, ale v časovém období se jejich význam liší. Za poslední desetiletí jejich význam v obecním rozpočtu roste. Obce si mohou takovéto příjmy zajistit například jako zisky z municipálních a regionálních podniků, podíly na zisku podniků s majetkovým vkladem obcí nebo regionů, příjmy z pronájmu majetku a příjmy z obchodování s cennými papíry.

1) **Zisky z municipálních a regionálních podniků** – zisk je spíše výjimečný, protože většinou hospodaří na bázi neziskového principu. Pokud se do podnikání vloží majetkový vklad, tak je získání příjmu spojeno i s podnikatelským rizikem (avšak závisí na způsobu podnikání, dále na tom, v jaké formě je podnikání provozováno nebo i na prosperitě obchodního partnera).

2) **Příjmy z prodeje nebo pronájmu majetku** – výše příjmu závisí především na majetku, který má obec ve vlastnictví a v jaké kvalitě. Je důležité, aby obec při rozhodování a nakládání s majetkem postupovala rozvážně, například aby vycházela z ekonomických analýz. Nejvýznamnějším majetkem pro obec je půda. V poslední době vznikají například projekty na principu propojení veřejného sektoru společně se soukromým sektorem (Public Private Partnership). Takový obchodní vztah funguje například tak, že obec poskytne obecní pozemek a infrastrukturu investorovi a investor (soukromý partner) hradí stavební náklady a správu. Obce pak obvykle získávají příjem z pronájmu tohoto pozemku investorovi. Další významnou položkou jsou například příjmy z pronájmu obecních bytů.

3) **Obchodování s cennými papíry** - nehraje příliš velký význam v rozpočtu obcí. Předpokladem k získání příjmu z obchodování s cennými papíry je mít určitou výši disponibilních finančních prostředků a také určitý profesní aparát. Významnější roli příjmu mohou hrát na vyšších úrovních samosprávy (Provazníková, 2015, s. 89-90).

Z obecného pohledu mají být příjmy do obecního rozpočtu:

- 1) **Dostatečně výnosné** – zvyšují soběstačnost obce.
- 2) **Do určité míry závislé na aktivitě obce** – například poplatky za veřejné statky a služby, které jsou poskytovány občanům nebo jiným subjektům.
- 3) **Pokud možno územně dobře rozloženy** – aby mohly veřejné statky uspokojovat potřeby občanů bez žádné větší disproporce a to jak ve struktuře, kvalitě, tak i kvantitě.
- 4) **Předem plánované a to jak v dlouhodobém, střednědobém i krátkodobém období** – zejména u investic je potřeba plánovat dopředu v určitém časovém horizontu.
- 5) **Administrativně nenáročné na jejich výběr a správu** – aby náklady související s výběrem a na správu daní a poplatků byly co nejmenší a zbytečně nesnižovaly výnos do obecního rozpočtu (Pařízková, 2008, s. 78).

3.6 Rozpočtové určení

3.6.1 Vývoj rozpočtového určení daní pro obec

Rozpočtové určení lze rozdělit na dvě kategorie. Mezi první kategorii patří rozpočtové určení daňových příjmů krajů, do druhé kategorie se řadí rozpočtové určení daňových příjmů za obec. Struktura daňových příjmů obcí v České republice je závislá na dvou faktorech. Zaprvé záleží na výnosu jednotlivých daní a zadruhé na daňovém určení, které je zakotvené v legislativě. Vývoj rozpočtového určení daní, který v České republice probíhal, je možné rozdělit na tři etapy:

První etapa (1993-1995) – největší roli v příjmech obce tvořila daň z příjmu fyzických osob ze závislé činnosti. Podíl daně postupně rostl a vyšplhal se v roce 1995 až na padesát pět procent z původních čtyřiceti procent, které se uplatňovaly v roce 1993. Tato daň plynula do obecního rozpočtu dle trvalého bydliště poplatníka. Jiným příjmem pro obec byla také daň z nemovitostí. Daň se vybírala na základě katastru a to podle toho, kde se daná nemovitost nachází. Dalším příjmem byla daň z příjmu právnických osob, ale jen za předpokladu, že poplatníkem byla obec (r. 1994) a také místní poplatky (například poplatky za odpady, za psa a

tak dále). Tento způsob sdílení daně z příjmu fyzických osob vyrovnával rozdíly v příjmové kapacitě v rámci okresu (jelikož podíl na této dani byl sdílen obcemi v poměru počtu jejich obyvatel k počtu obyvatel v okrese, kde se obec nacházela), ale na meziokresní úrovni zvýrazňoval rozdíly, a to z toho důvodu, že výnos daně pro obec byl závislý na hospodářské struktuře okresu. Navíc tuto strukturu obce nemohly ani nijak zásadně ovlivnit. Pozitivem byl výraznější nárůst vlastních příjmů obcí.

Druhá etapa (1996-2000) – nejvýraznější změnou v rozpočtovém určení pro obec prošla daň z příjmu právnických osob. Obcím bylo z celostátního rozpočtu přiděleno dvacet procent. Tato procenta si pak obce mezi sebou rozdělovaly na základě počtu obyvatel. U daně z příjmu fyzických osob ze závislé činnosti do rozpočtu obcí směřovalo třicet procent celookresního výnosu. Těchto třicet procent se potom rozdělovalo na dvacet a deset procent, kdy dvacet procent z této daně obce dostávaly opět dle počtu obyvatel a deset procent na základě plátcovy pokladny. Naopak obcím zůstal stoprocentní výnos z daně z příjmu fyzických osob, které se věnovaly podnikatelské činnosti, také jim zůstal výnos i z daně z nemovitých věcí a místní poplatky, které vybíraly.

Třetí etapa (2001-2007) – v tomto období prošel systém rozpočtového určení daní pro obec výraznou změnou. Nadále sice obci zůstával výnos z daně z nemovitostí a daně z příjmu právnických osob pokud plátcem byla obec, ale nově byly vymezeny a rozděleny sdílené daně. Mezi sdílené daně patřily: daň z přidané hodnoty, daň z příjmu ze závislé činnosti a funkčních požitků, daň z příjmu fyzických osob vybírané srážkou, šedesát procent výnosu daně z příjmu fyzických osob z podnikání a daně z příjmu právnických osob (kromě případu, kdy plátcem daně byla obec nebo kraj). Na těchto daních se obce podílely zhruba dvaceti procenty z hrubého celostátního výnosu. Tento výnos byl obcím rozdělován na základě podílu počtu obyvatel obce na počet obyvatel České republiky, po přepočtu koeficientem velikostní kategorie obce. Tento procentní podíl upravovaly vyhlášky ministerstva financí České republiky.

U daně z příjmu fyzických osob podnikajících kleslo procento, které obce dostávaly podle sídla poplatníka na třicet procent ze sta procent. Novinkou bylo zavedení jeden a půl procenta z celostátního výnosu z daně z příjmu fyzických osob ze závislé činnosti, a to na základě počtu zaměstnanců v katastru obce na počet zaměstnanců České republiky. Nejvýnosnější daní, která do obecního rozpočtu plynula, byla daň z přidané hodnoty a zároveň se i výrazně snížil podíl daně z příjmu fyzických osob ze závislé činnosti a daně z příjmu fyzických osob z podnikání na celkových příjmech obce.

Jediné daňové příjmy, u kterých měly obce během všech tří fází daňovou autonomii, byly daň z nemovitostí (obec si může stanovit vlastní koeficient u sazby daně ze stavebních pozemků a ze staveb) a místní poplatky (Jílek, 2008, s. 179-181).

V současné době rozpočet obcí vychází především ze zákona č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosů některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům, ve znění pozdějších předpisů a vyhlášek, které každým rokem upravují procentuální podíl na sdílených daních obcí.

3.6.2 Právní úprava rozpočtového určení

V zákoně č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosů některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům, ve znění pozdějších předpisů, je uvedena právní úprava rozpočtového určení.

V prvním paragrafu pojednává o tom co je předmětem daně (daň silniční, daň z nemovitých věcí, daň z příjmů, daň spotřební a daň z přidané hodnoty). V paragrafu číslo dva zákon vymezuje základní pojmy, a to například státní výnos anebo příjem obce a kraje. Ve třetím paragrafu se můžeme dozvědět, co tvoří jednotlivé daňové příjmy krajů. Respektive jaký nárok na podíl mají kraje u každé daňové skupiny, která je vymezena v paragrafu jedna. Ve čtvrtém, a nejrozsáhlejším, paragrafu lze zjistit, co tvoří daňové příjmy rozpočtů obcí. Například výnos daně z nemovitých věcí, kdy příjemcem je ta obec, na které se daná nemovitost nachází nebo procentuální podíl z daňových skupin, které jsou vymezené v již zmíněném paragrafu jedna (Zákon č. 243/2000 Sb., c2010-2018 a Daňové příjmy rozpočtů krajů a obcí dle zákona o rozpočtovém určení daní, c2013-2018).

Ministerstvo financí stanovuje vyhlášku, podle které se každá obec podílí na procentní části celostátního hrubého výnosu daně na základě velikostní kategorie této obce. Ministerstvo financí dvakrát měsíčně vynásobí stanoveným procentem pro každou obec celostátní hrubý výnos jednotlivých daní, čímž spočítá aktuální podíl každé obce a tento výnos jim následně převede na jejich bankovní účet, ale jenom za předpokladu, že výnos přesáhne částku pět set korun. Na obrázku č. 7 můžeme vidět jednotlivé rozdělení velikostních kategorií pro obce (Lorenc a Kašpárková, 2017, s. 129).

Obrázek 7: Struktura rozdělení velikostních kategorií pro obce.

Počet obyvatel	Koeficienty postupných přechodů
Do 300 obyvatel	1,0000
301-5000	1,0640
5001-30000	1,3872
30001 a více	1,7629

Zdroj: Rozpočtové určení daní z pohledu obcí, c2010

Největší města – Praha, Brno, Ostrava, Plzeň byly z tohoto systému vyňaty a pro tyto města byl stanovený samostatný koeficient.

3.6.3 Rozpočtová skladba

Podle vyhlášky Ministerstva financí č. 323/2002 Sb., o rozpočtové skladbě, ve znění pozdějších předpisů, můžeme analyzovat příjmy a výdaje těmito způsoby:

1) **Druhové členění** – toto členění se týká všech peněžních operací a třídí se jimi všechny příjmy a výdaje. Přičemž výdajovým druhem můžeme chápat výdaj na pořízení věcí, služeb, prací, výkonů a tak dále. Příjmovým druhem je příjem za poskytnutí věcí, služeb, prací výkonů a tak dále. Rozpočtovou skladbu můžeme podle druhového třídění rozdělit na daňové příjmy, nedaňové příjmy, kapitálové příjmy, přijaté dotace, běžné výdaje, kapitálové výdaje a financování.

2) **Odvětvové členění** – z tohoto hlediska lze příjmy a výdaje rozdělit podle konkrétních odvětví. Výdaje se rozlišují u všech veřejných rozpočtů. Příjmy se dělí pouze na nedaňové a kapitálové. Rozpočtovou skladbu třídíme podle odvětví na: zemědělství a lesní hospodářství, průmyslové a ostatní odvětví hospodářství, služby pro obyvatelstvo, sociální věci a politika zaměstnanosti, bezpečnost státu a právní ochrana a všeobecná veřejná správa a služby.

3) **Konsolidační členění** – podle konsolidačního členění se třídí výdaje vynakládané uvnitř soustavy veřejných rozpočtů a ostatních veřejných peněžních fondů a příjmy, které vznikají uvnitř této soustavy, ale jen za předpokladu, že tyto příjmy a výdaje nejsou vyjádřeny už v druhovém třídění. Konsolidační třídění: Převody uvnitř peněžního

fondů, dotace přijaté z území jiného okresu, splátky půjčených prostředků přijatých z území jiného okresu, dotace poskytnuté na území jiného okresu, půjčené prostředky poskytnuté na území jiného okresu, dotace přijaté z území jiného kraje, splátky půjčených prostředků přijaté z území jiného kraje, dotace poskytnuté na území jiného kraje a půjčené prostředky poskytnuté na území jiného kraje (Pařízková, 2008, s. 69-73).

3.6.4 Daňové příjmy rozpočtu obce

Z pohledu příjmové základny jsou daňové příjmy považovány za základní a hlavní druh finančních zdrojů. Na celkovém rozpočtu obcí se totiž daňové příjmy podílejí až jednou polovinou z celkového objemu. Pro obecní rozpočty jsou nejdůležitější dvě daně: daň z příjmu fyzických osob (ta tvoří více než polovinu celkových daňových příjmů) a daň z příjmu právnických osob (tato daň představuje zhruba jednu čtvrtinu daňových příjmů). Například daň z nemovitých věcí přináší do obecního rozpočtu příjem zhruba kolem deseti procent.

Výnos daní, které obce dostávají podle daňového určení, je samozřejmě u každé obce v územním průřezu rozdílný. Tento výnos a hlavně jeho velikost ovlivňují u jednotlivých daní různé faktory, které nejsou obcí moc ovlivnitelné. Většinou tyto faktory může obec ovlivnit nepřímou, a to například tak, že vytvoří zázemí pro individuální podnikání (obec dlouhodobě pronajme podnikateli půdu a on na ní postaví továrnu. Takový pronájem nejenže zvýší příjem z majetkových daní, ale i daně z příjmu, a to jak fyzických osob, tak i právnických osob).

Daňové příjmy rozpočtů obcí můžeme rozdělit na tři kategorie, a to na svěřené daně, které jsou vybírány podle daňových předpisů, ale jejich celý příjem plyne do obecního rozpočtu. Dále na daně sdílené, u nichž plyne do obecního rozpočtu určitá procentuální část z celkové sumy vybraných daní, a na místní daně, do kterých se v České republice řadí především místní poplatky. Každopádně by příjmem do rozpočtů obcí měly být daně, u nichž je možné říci, že mají stabilní daňový výnos. Navíc by se mělo jednat i o daně, které se nedají obejít, a bude u nich docházet jen stěží k daňovým únikům. Tento princip nejlépe vystihují majetkové daně, které jsou tradičním příjmem do obecního rozpočtu. Jsou velmi stabilní, ale málo výnosné (Pařízková, 2008, s. 80-83).

4 PRAKTICKÁ ČÁST

4.1 Obec Blížkovice

Obec Blížkovice se nachází v okrese Znojmo a spadá pod finanční úřad pro Jihomoravský kraj s územním pracovištěm ve Znojmě. Počet obyvatel v roce 2017 byl 1200. V katastrálním území patří obci Blížkovice rozloha 2084 hektarů. Zajímavostí u obce Blížkovice je, že se dělí na dvě katastrální území – Městys Blížkovice a ves Blížkovice. Podle katastrální mapy zabírá největší plochu orná půda, u katastrálního území Městys Blížkovice je to 515,8 ha, pro ves Blížkovice 786,2 ha. Nejmenší rozlohou se u katastrálního území Městys Blížkovice pyšní ostatní plocha-kulturní a osvětlená plocha (0,0171 ha), u katastrálního území Ves Blížkovice to je ostatní plocha-nepločná půda (0,0269 ha). Průměrná cena půdy je pro Městys Blížkovice stanovena na 10,07 Kč/m² (přirážka u nabytí je dle exkluzivity půdy stanovena na 40 %) a pro Ves Blížkovice je cena určena na 9,36 Kč/m² (k této ceně není uplatňována žádná přirážka k nabytí).

Tabulka č. 1 popisuje strukturu příjmů obce Blížkovice. Celkové příjmy obce nejsou stabilní, rostou a klesají každým rokem. Změny v těchto výkyvech jsou způsobené z větší míry především celkovými kapitálovými příjmy, kdy se obci Blížkovice mění především obdržené granty a transfery, a to až už výraznějším nárůstem, nebo poklesem těchto finančních příjmů. Celkové běžné příjmy obce Blížkovice každým rokem mírně vzrůstají, což je způsobené stabilními daňovými příjmy, které jsou každým rokem vyšší. Celkové vlastní daňové příjmy jsou téměř konstantní, jejich celková výše se moc nemění. Pomalý růst nebo pokles celkových vlastních daňových příjmů je způsoben výkyvy v odlišných kategoriích v různých rocích, například v roce 2015 je to nulovou daní z příjmu právnických osob za obce, nebo v letech 2015 a 2016 poklesem ostatních místních a správních poplatků. Naopak v letech 2015, 2016 a 2017 stouply příjmy z podnikání a vlastnictví oproti roků 2014 a 2013. Jiné nedaňové příjmy (příjmy z pronájmu) do roku 2015 stouply, ale poté v letech 2016 a 2017 začaly klesat. Je zřejmé, že obec Blížkovice má stoupající daňové příjmy především díky podílu na celostátních výnosech a daních.

Tabulka 1: Struktura příjmů obce Blížkovice (v tis. Kč)

P.č.	Ukazatel/rok	2013	2014	2015	2016	2017
1	Daň z nemovitých věcí	1 536	1 588	1 728	1 731	1 680
2	Daň z příjmů právnických osob za obce	331	307	0	295	393
3	Poplatek za komunální odpady	590	588	641	645	625
4	Poplatek za psa	25	25	25	24	24
5	Ostatní místní poplatky a správní poplatky	83	67	39	38	55
6	Poplatky celkem (3+4+5)	698	680	705	707	704
7	Vlastní daňové příjmy celkem (1+2+6)	2 565	2 575	2 433	2 733	2 777
8	Výnos daně z příjmů fyzických osob	3 078	3 410	3 583	4 026	4 127
9	Výnos daně z příjmů právnických osob	2 692	3 069	3 184	3 553	3 612
10	Výnos daně z přidané hodnoty	5 703	6 211	6 153	6 516	7 326
11	Podíl na celostátních výnosech z daní celkem (8+9+10)	11 473	12 690	12 920	14 095	15 065
12	Daňové příjmy celkem (7+11)	14 038	15 265	15 353	16 828	17 842
13	Příjmy z podnikání a vlastnictví	193	289	1 284	1 127	1 260
14	Jiné nedaňové příjmy (z pronájmu)	438	725	817	643	604
15	Běžné příjmy celkem (12+13+14)	14 669	16 279	17 454	18 598	19 706
16	Příjmy z prodeje pozemků, bytů a staveb	332	0	28	91	21
17	Granty a transfery	9 278	6 776	18 130	4 492	14 982
18	Ostatní kapitálové příjmy a finanční operace	0	0	0	0	0
19	Kapitálové příjmy celkem (16+17+18)	9 610	6 776	18 158	4 583	15 003
20	Celkové příjmy (15+19)	24 279	23 055	35 612	23 181	34 709
21	Místní koeficient	1	1	1	1	1
22	Obdržené úvěry a půjčky	8 432	32 096	19 106	16 039	16 044

Zdroj: Materiály monitorované státní pokladny týkající se obce Blížkovice.

Při detailním pohledu na tabulku č. 2 jsou ostatní místní daně a poplatky do roku 2015 nižší než předešlé roky a poté od roku 2016 stoupají. Tento vzrůst ostatních místních daní a poplatků je vidět i ve vlastních daňových poplatcích a příjmech, kdy se zastavil jejich propad a od roku 2016 opět vlastní daňové poplatky a příjmy začaly stoupat. Daňové příjmy obce Blížkovice každým rokem vzrůstaly, a to společně s podílovými daněmi, které jsou také každým rokem vyšší. Celkové příjmy stejně jako vlastní příjmy v jednom roce stoupají a v dalším roce zase klesají, což je způsobené především výkyvy ve vlastních kapitálových příjmech, kde je patrné, že mezi jednotlivými roky jsou velké rozdíly v příjmech. Daň z nemovitých věcí k celkovým daňovým příjmům není nijak vysoká a za jednotlivé roky se pohybuje zhruba ve stejné úrovni, průměr je 10,5 %. Vlastní daňové poplatky a příjmy jsou k poměru k daňovým příjmům jen o trošku větší, dosahují průměrně 16,6 % a jsou víceméně také konstantní. Vlastní příjmy a celkové příjmy obce Blížkovice na jednoho obyvatele kolísají v jednotlivých letech. Zajímavé je, že nejnižší vlastní příjmy na jednoho obyvatele jsou v roce 2016, ale nejnižší celkové příjmy na jednoho obyvatele jsou v roce 2014. Naopak nejvyšší

vlastní příjmy a celkové příjmy na jednoho obyvatele jsou v roce 2015, byť u celkových příjmů je rozdíl mezi rokem 2015 a 2017 minimální.

Tabulka 2: Přehled ukazatelů nejdůležitějších úrovní fiskální decentralizace obce Blížkovice v letech 2013-2017

P.č.	Ukazatel/rok	2013	2014	2015	2016	2017	\bar{x}_1
1	DN	1 536	1 588	1 728	1 731	1 680	1 653
2	OMDP	1 029	987	705	1 002	1 097	964
3	VDPP (1+2)	2 565	2 575	2 433	2 733	2 777	2 617
4	PD	11 473	12 690	12 920	14 095	15 065	13 249
5	DP (3+4)	14 038	15 265	15 353	16 828	17 842	15 865
6	NVP	631	1 014	2 101	1 770	1 864	1 476
7	KVP	9 610	6 776	18 158	4 583	15 003	10 826
8	VP (3+6+7)	12 806	10 365	22 692	9 086	19 644	14 919
9	PT	9 278	6 776	18 130	4 492	14 982	10 732
10	CP (4+8)	24 279	23 055	35 612	23 181	34 709	28 167
11	PO	1 209	1 211	1 209	1 189	1 180	1 200
12	A (1:3) %	59,9	61,7	71,0	63,3	60,5	63,3
13	B (1:5) %	10,9	10,4	11,3	10,3	9,4	10,5
14	C (3:5) %	18,3	16,9	15,8	16,2	15,6	16,6
15	D (8:10) %	52,7	45,0	63,7	39,2	56,6	51,4
16	E (1:11) Kč	1 270	1 311	1 429	1 456	1 424	1378
17	F (8:11) Kč	10 592	8 559	18 769	7 642	16 647	12 442
18	G (10:11) Kč	20 082	19 038	29 456	19 496	29 414	23 497

Zdroj: vlastní propočty na základě databáze poskytnuté obcí.

Vysvětlivky:

DN – daň z nemovitých věcí; OMDP – ostatní místní daně a poplatky; VDPP – vlastní daňové a poplatkové příjmy; PD – podílové daně; DP – daňové příjmy celkem; NVP – nedaňové vlastní příjmy; KVP – kapitálové vlastní příjmy; PT – přijaté transfery; VP – vlastní příjmy; CP – celkové příjmy; PO – počet obyvatel; \bar{x}_1 - prostý aritmetický průměr za období let 2013 až 2017

4.2 Obec Chvalovice

Chvalovice se nachází v okrese Znojmo a v roce 2017 bylo ve vesnici přihlášeno k pobytu 646 obyvatel. V katastrálním území má obec Chvalovice rozlohu dosahující 884 hektarů, ze které zabírá největší část orná půda (638,0 ha), naopak nejmenší rozlohu mají lesní pozemky-ostatní komunikace (0,0633 ha). Průměrná cena půdy vychází na 15,59 Kč/m². U sazby při nabytí se připočítává přírážka ve výši 80 %. Obec Chvalovice spadá pod finanční úřad pro Jihomoravský kraj, územní pracoviště Znojmo.

Struktura příjmů obce Chvalovice je uvedena v tabulce č. 3. Obci Chvalovice ve sledovaném období značně narostla daň z příjmu právnických osob za obce a také výnosy daně z přidané hodnoty, což mělo vliv zejména na celkové daňové příjmy, které od roku 2013 až do

roku 2017 rostly. Pokud se zaměříme na celkové příjmy obce, tak lze říci, že celkové příjmy v roce 2015 vzrostly oproti roku 2014. Naopak v roce 2016 celkové příjmy stouply jenom nepatrně a v roce 2017 už i mírně klesly a to i v porovnání oproti roku 2015. Celkově byly ale stále větší než v roce 2014. Tento nepatrný vzrůst a následný pokles celkových příjmů v letech 2016 a 2017 je zapříčiněn zejména propadem kapitálových příjmů obce Chvalovice, kdy oproti roku 2013 klesly jejich kapitálové příjmy až devítinásobně. Je celkem možné, že přijaté granty a transfery v roce 2013 sloužily k výstavbě nových stavebních míst, jelikož v roce 2014 a 2015 měla obec Chvalovice nejvyšší příjmy z prodeje pozemků, bytů a staveb v analyzovaných letech. Obec Chvalovice ani v jednom z analyzovaných roků neobdržela žádnou půjčku a úvěr a místní koeficient obce byl celou dobu stále stejný.

Tabulka 3: Struktura příjmů obce Chvalovice (v tis. Kč)

P.č.	Ukazatel/rok	2013	2014	2015	2016	2017
1	Daň z nemovitých věcí	2 039	1 767	2 452	2 262	2 323
2	Daň z příjmů právnických osob za obce	296	720	1 078	1 125	1 075
3	Poplatek za komunální odpady	276	289	200	203	4
4	Poplatek za psa	0	0	0	0	0
5	Ostatní místní poplatky a správní poplatky	68	99	126	71	82
6	Poplatky celkem (3+4+5)	344	388	326	274	86
7	Vlastní daňové příjmy celkem (1+2+6)	2 679	2 875	3 856	3 661	3 484
8	Výnos daně z příjmů fyzických osob	1 795	1 802	1 971	2 178	2 615
9	Výnos daně z příjmů právnických osob	1 066	1 260	1 334	1 567	1 640
10	Výnos daně z přidané hodnoty	2 178	2 435	2 511	2 866	3 320
11	Podíl na celostátních výnosech z daní celkem (8+9+10)	5 039	5 497	5 816	6 611	7 575
12	Daňové příjmy celkem (7+11)	7 718	8 372	9 672	10 272	11 059
13	Příjmy z podnikání a vlastnictví	1 818	2 741	3 533	4 981	2 332
14	Jiné nedaňové příjmy (z pronájmu)	1 085	1 182	1 410	1 388	2 092
15	Běžné příjmy celkem (12+13+14)	10 621	12 295	14 615	16 641	15 483
16	Příjmy z prodeje pozemků, bytů a staveb	95	901	1 057	11	8
17	Granty a transfery	2 381	150	690	147	306
18	Ostatní kapitálové příjmy a finanční operace	150	500	1	0	4
19	Kapitálové příjmy celkem (16+17+18)	2 626	1 551	1 748	158	318
20	Celkové příjmy (15+19)	13 247	13 846	16 363	16 799	15 801
21	Místní koeficient	1	1	1	1	1
22	Obdržené úvěry a půjčky	0	0	0	0	0

Zdroj: Materiály monitorované státní pokladny týkající se obce Chvalovice.

Při pohledu na nejdůležitější ukazatele fiskální decentralizace obce Chvalovice lze v tabulce č. 4 vidět, že daň z nemovitých věcí je u obce konstantní, v porovnání s daňovými příjmy obce poměrně vysoká a při porovnání oproti všem sledovaným obcím dokonce nejvyšší. Průměr daně z nemovitých věcí oproti daňovým příjmům obce se za sledované období v obci

pohybuje lehce nad 20 %, konkrétně dosahuje 23,2 %. Celkem vysokého podílu dosahují majetkové daně i v porovnání s vlastními daňovými a poplatkovými příjmy. Při pohledu na rozdíl mezi vlastními příjmy obce Chvalovice a celkovými příjmy obce na jednoho obyvatele je možné zaregistrovat, že celkové příjmy obce jsou skoro až jedenkrát vyšší než vlastní příjmy obce. Z tohoto pohledu lze usoudit, že dominantním příjmem obce jsou podílové daně plynoucí ze státního rozpočtu do rozpočtu obce. Při celkovém pohledu na tabulku je možné říci, že nejdůležitější ukazatele úrovně fiskální decentralizace rostly nebo klesaly jen v menším měřítku. V tabulce nejsou vidět žádné razantní skoky, jedinou výjimku snad tvoří přijaté transfery obce, které od roku 2013 do roku 2017 klesly několikanásobně. Také vlastní kapitálové příjmy obce Chvalovice v letech 2016 a 2017 klesly výraznějším způsobem, než byl trend u jiných kategorií a v jiných letech. Za zmínku určitě stojí i počet obyvatel mezi roky 2016 a 2017, kdy počet obyvatel během jednoho roku klesl o 37 lidí.

Tabulka 4: Přehled ukazatelů nejdůležitějších úrovní fiskální decentralizace obce Chvalovice v letech 2013-2017

P.č.	Ukazatel/rok	2013	2014	2015	2016	2017	\bar{x}_1
1	DN	2 039	1 767	2 452	2 262	2 323	2 169
2	OMDP	640	1 108	1 404	1 399	1 161	1 142
3	VDPP (1+2)	2 679	2 875	3 856	3 661	3 484	3 311
4	PD	5 039	5 497	5 816	6 611	7 575	6 108
5	DP (3+4)	7 718	8 372	9 672	10 272	11 059	9 419
6	NVP	2 903	3 923	4 943	6 369	4 424	4 512
7	KVP	2 626	1 551	1 748	158	318	1 280
8	VP (3+6+7)	8 208	8 349	10 547	10 188	8 226	9 104
9	PT	2 381	150	690	147	306	735
10	CP (4+8)	13 247	13 846	16 363	16 799	15 801	15 211
11	PO	565	597	605	630	646	609
12	A (1:3) %	76,1	61,5	63,6	61,8	66,7	65,9
13	B (1:5) %	26,4	21,1	25,4	22,0	21,0	23,2
14	C (3:5) %	34,7	34,3	39,9	35,6	31,5	35,2
15	D (8:10) %	62,0	60,3	64,5	60,6	52,1	59,9
16	E (1:11) Kč	3 609	2 960	4 053	3 590	3 596	3 562
17	F (8:11) Kč	14 527	13 985	17 433	16 171	12 734	14 970
18	G (10:11) Kč	23 446	23 193	27 046	26 665	24 460	24 962

Zdroj: vlastní propočty na základě databáze poskytnuté obcí.

4.3 Obec Olbramovice u Moravského Krumlova

Městys Olbramovice u Moravského Krumlova leží v okrese Znojmo. Obec Olbramovice katastrálně patří pod finanční úřad pro Jihomoravský kraj, územní pracoviště Moravský Krumlov a k roku 2017 v obci žije 1104 obyvatel. Obec Olbramovice má rozlohu 1722 hektarů, z čehož největší plochu zabírá orná půda (1279,1 ha), naopak nejmenší plocha náleží pařeništi skleníku (0,2200 ha). Průměrná cena půdy je stanovena na 13,46 Kč/m² a přírůstek při nabytí půdy je ve výši 40 %.

Z tabulky č. 5 vyplývá, že v podstatě ve všech kategoriích jsou příjmy obce Olbramovice přibližně stejné. Největší výjimkou je rok 2015, kdy obec Olbramovice měla větší kapitálové příjmy než ostatní analyzované roky. V obci se začaly prodávat nové stavební pozemky, jak je patrné i z řádku č. 16, kde je příjem za prodej vyšší než jiné roky. Naopak v roce 2017 byly celkové kapitálové příjmy nejmenší (většina stavebních pozemků již totiž byla rozprodána).

Tabulka 5: Struktura příjmů obce Olbramovice u Moravského Krumlova (v tis. Kč)

P.č.	Ukazatel/rok	2013	2014	2015	2016	2017
1	Daň z nemovitých věcí	2 016	1 846	2 017	2 081	1 865
2	Daň z příjmů právnických osob za obce	1 309	688	924	1 028	804
3	Poplatek za komunální odpady	491	511	512	503	509
4	Poplatek za psa	28	28	28	27	27
5	Ostatní místní poplatky a správní poplatky	26	35	33	36	24
6	Poplatky celkem (3+4+5)	545	574	573	566	560
7	Vlastní daňové příjmy celkem (1+2+6)	3 870	3 108	3 514	3 675	3 229
8	Výnos daně z příjmů fyzických osob	2 599	2 879	3 169	3 326	3 853
9	Výnos daně z příjmů právnických osob	2 367	2 812	2 973	3 396	3 399
10	Výnos daně z přidané hodnoty	5 065	5 564	5 549	6 221	6 901
11	Podíl na celostátních výnosech z daní celkem (8+9+10)	10 031	11 255	11 691	12 943	14 153
12	Daňové příjmy celkem (7+11)	13 901	14 363	15 205	16 618	17 382
13	Příjmy z podnikání a vlastnictví	986	1 028	1 058	882	939
14	Jiné nedaňové příjmy (z pronájmu)	1 673	1 674	1 659	1 967	1 991
15	Běžné příjmy celkem (12+13+14)	16 560	17 065	17 922	19 467	20 312
16	Příjmy z prodeje pozemků, bytů a staveb	515	911	3 775	666	2
17	Granty a transfery	8 136	2 293	7 135	1 360	1 788
18	Ostatní kapitálové příjmy a finanční operace	0	80	0	0	72
19	Kapitálové příjmy celkem (16+17+18)	8 651	3 284	10 910	2 026	1 862
20	Celkové příjmy (15+19)	25 211	20 349	28 832	21 493	22 174
21	Místní koeficient	1	1	1	1	1
22	Obdržené úvěry a půjčky	0	0	1 000	855	710

Zdroj: Materiály monitorované státní pokladny týkající se obce Olbramovice.

Z údajů uvedených v tabulce č. 6 lze zjistit, že se celkové příjmy obce pohybují v okolí průměrné hranice, a to především díky podílu na celostátních výnosech z daní, který za celých 5 let ukazuje stoupající tendenci. Daň z nemovitých věcí proti vlastním daňovým a poplatkovým příjmu nijak nestoupla, ale zůstala pořád konstantní (mezi 50-60 %). Největší podíl měla daň z nemovitých věcí v roce 2014 a to, i když byla v těchto pěti letech nejmenší. Stejně tak i celkový podíl daně z nemovitých věcí proti celkovým daňovým příjmům zůstal konstantní. Podíl daně z nemovitých věcí je proti celkovým daňovým příjmům celkem nízký, pohybuje se zhruba od 10 % do 15 %. Naopak vlastní příjmy k celkovým příjmům od roku 2013 postupně klesají. Mírně z tohoto trendu vybočuje rok 2015, kdy procentuální hodnota vlastních příjmů stoupla. Tento vzestup byl způsoben hlavně nárůstem vlastních kapitálových příjmů a to až trojnásobně. V roce 2016 už ale vlastní příjmy měly znovu klesající charakter. Při celkové analýze je tedy vidět, že obec Olbramovice profituje především na podílu na celostátních výnosech z daní. Vlastní daňové příjmy hrají jen menší roli ve struktuře příjmů, stejně jako poplatky, které se v obci platí. Za zmínku určitě stojí i vlastní daňové příjmy na jednoho obyvatele, které se za celé sledované období pohybují průměrně v částce 21 395 Kč.

Tabulka 6: Přehled ukazatelů nejdůležitějších úrovní fiskální decentralizace obce Olbramovice v letech 2013-2017

P.č.	Ukazatel/rok	2013	2014	2015	2016	2017	\bar{x}_1
1	DN	2 016	1 846	2 017	2 081	1 865	10 965
2	OMDP	1 854	1 262	1 497	1 594	1 364	1 514
3	VDPP (1+2)	3 870	3 108	3 514	3 675	3 229	3 479
4	PD	10 031	11 255	11 691	12 943	14 153	12 015
5	DP (3+4)	13 901	14 363	15 205	16 618	17 382	15 494
6	NVP	2 659	2 702	2 717	2 849	2 930	2 771
7	KVP	8 651	3 284	10 910	2 026	1 862	5 347
8	VP (3+6+7)	15 180	9 094	17 141	8 550	8 021	11 597
9	PT	8 136	2 293	7 135	1 360	1 788	4 142
10	CP (4+8)	25 211	20 349	28 832	21 493	22 174	23 612
11	PO	1 061	1 099	1 121	1 129	1 112	1 104
12	A (1:3) %	52,1	59,4	57,4	56,6	57,8	56,7
13	B (1:5) %	14,5	12,9	13,3	12,5	10,7	12,8
14	C (3:5) %	27,8	21,6	23,1	22,1	18,6	22,6
15	D (8:10) %	60,2	44,7	59,5	39,8	36,2	48,1
16	E (1:11) Kč	1 900	1 680	1 799	1 843	1 677	1 780
17	F (8:11) Kč	14 307	8 275	15 291	7 573	7 213	10 532
18	G (10:11) Kč	23 762	18 516	25 720	19 037	19 941	21 395

Zdroj: vlastní propočty na základě databáze poskytnuté obcí.

4.4 Obec Pasohlávky

Obec Pasohlávky katastrálně spadá do okresu Brno-venkov, místně příslušným finančním úřadem je Finanční úřad pro Jihomoravský kraj, územní pracoviště pro Brno-Venkov a žilo zde 731 obyvatel k roku 2017. Rozloha obce dle katastrální výměry dosahuje 2661 hektarů. Obec Pasohlávky má navíc dvě katastrální území-Pasohlávky, kde převažuje orná půda (793,8 ha) a Mušov, kde naopak největší rozlohu zabírá vodní plocha-nádrž přírodní (478,6 ha). Nejmenší plochu z katastru zabírají zahrady-pařeniště skleníků s rozlohou 0,1099 ha (katastrální území Pasohlávky) a zastavěné plochy-zbořeniště s rozlohou 0,0094 ha (Mušov). Průměrná cena půdy vychází v prvním katastrálním území na 11,72 Kč/m² s 20 % přírůžkou při nabytí. Ve druhém katastrálním území je průměrná cena stanovena na 9,27 Kč/m² také ale s 20 % přírůžkou jako v prvním katastrálním území.

Z tabulky č. 7 je evidentní, že obec Pasohlávky má vysoké vlastní daňové příjmy. Tyto vysoké příjmy jsou způsobeny především ostatními místními poplatky, správními poplatky, ale i vyššími daňovými příjmy právnických osob za obce (katastr obce totiž zahrnuje oblast Mušova, kde se nachází autokemp ATC Merkur a také Aqualand Moravia). Při pohledu na tyto dva ukazatele je možné analyzovat, že ostatní místní poplatky a správní poplatky každým rokem rostou, zatímco daň z příjmů právnických osob za obce má kolísavý charakter, což může být způsobeno také kolísavými příjmy výše zmíněných společností. Ostatní příjmy zahrnované do vlastních daňových příjmů vykazují buď konstantní růst (například daň z nemovitých věcí), nebo naopak klesají (poplatek za komunální odpady). Poplatky za psa jsou konstantní (až na rok 2017). Vlastní daňové příjmy rostou, výjimkou je pouze rok 2015, kdy byly daňové příjmy nižší než předchozí rok, a to zejména z důvodu mnohem nižšího příjmu z daně právnických osob za obec. Obec Pasohlávky má vysoké příjmy z podnikání a vlastnictví a z jiných nedaňových příjmů. Jejím výhodou může být i hlavní příjem plynoucí zejména z vlastních daňových příjmů, příjmů z podnikání a vlastnictví a z jiných nedaňových příjmů. Obec není závislá na podílových daních, které do obecního rozpočtu přispívá stát, a to je pro ni výhodou z toho důvodu, že se tento podíl může zmenšit například vlivem klesajícího růstu ekonomiky.

Tabulka 7: Struktura příjmů obce Pasohlávky (v tis. Kč)

P.č.	Ukazatel/rok	2013	2014	2015	2016	2017
1	Daň z nemovitých věcí	1 355	1 389	1 768	1 827	1 855
2	Daň z příjmů právnických osob za obce	3 180	4 041	1 626	3 921	2 918
3	Poplatek za komunální odpady	350	310	282	249	226
4	Poplatek za psa	16	16	16	16	15
5	Ostatní místní poplatky a správní poplatky	2 252	2 367	2 883	2 939	3 373
6	Poplatky celkem (3+4+5)	2 618	2 693	3 181	3 204	3 614
7	Vlastní daňové příjmy celkem (1+2+6)	7 153	8 123	6 575	8 952	8 387
8	Výnos daně z příjmů fyzických osob	1 638	1 876	2 030	2 138	2 642
9	Výnos daně z příjmů právnických osob	1 549	1 756	1 835	2 073	2 147
10	Výnos daně z přidané hodnoty	3 253	3 419	3 441	3 800	4 350
11	Podíl na celostátních výnosech z daní celkem (8+9+10)	6 440	7 051	7 306	8 011	9 139
12	Daňové příjmy celkem (7+11)	13 593	15 174	13 881	16 963	17 526
13	Příjmy z podnikání a vlastnictví	4 630	6 819	6 150	6 137	7 479
14	Jiné nedaňové příjmy (z pronájmu)	12 450	6 457	13 768	16 020	16 129
15	Běžné příjmy celkem (12+13+14)	30 673	28 450	33 799	39 120	41 134
16	Příjmy z prodeje pozemků, bytů a staveb	393	34	34	34	264
17	Granty a transfery	2 892	4 706	3 270	603	653
18	Ostatní kapitálové příjmy a finanční operace	3 388	3 401	1 391	177	0
19	Kapitálové příjmy celkem (16+17+18)	6 673	8 141	4 695	814	917
20	Celkové příjmy (15+19)	37 346	36 591	38 494	39 934	42 051
21	Místní koeficient	1	1	1	1	1
22	Obdržené úvěry a půjčky	0	0	0	0	0

Zdroj: Materiály monitorované státní pokladny týkající se obce Pasohlávky.

Při pohledu na tabulku č. 8, která se soustředí na přehled ukazatelů nejdůležitějších úrovní fiskální decentralizace obce Pasohlávky, je patrné, že vlastní daňové příjmy jsou průměrně větší než podílové daně. Vlastní příjmy obce Pasohlávky jsou stále stejné, pohybují se na podobné úrovni, i když za poslední tři roky mají stoupající tendenci. Celkové příjmy vykazují podobný charakter jako vlastní příjmy obce, mají více stoupající příjem výnosů v posledních třech analyzovaných letech. Při analýze ukazatelů na jednoho obyvatele obce je zřetelné, že daň z nemovitostí tvoří průměrně jen 20,9 % vlastních daňových příjmů a poplatků. Pokud tento ukazatel aplikujeme v porovnání na celkové daňové příjmy, výsledek vychází pouhých 10,7 %. Při komparaci vlastních daňových příjmů vůči celkovým daňovým příjmům lze říci, že průměrné vlastní daňové příjmy tvoří 50,8 % z celkových daňových příjmů. Jako zajímavý se jeví i průměrný ukazatel vlastních příjmů porovnávaný s celkovými příjmy obce. Z tohoto ukazatele vyplývá, že 80,5 % celkových příjmů tvoří právě příjmy vlastní. Při porovnání vlastních příjmů obce na jednoho obyvatele a celkových příjmů na jednoho obyvatele je také patrné, že celkové příjmy obce Pasohlávky na jednoho obyvatele nejsou o moc větší než vlastní příjmy na jednoho obyvatele. Dominantní roli v příjmech obce tvoří

zejména vlastní daňové příjmy.

Tabulka 8: Přehled ukazatelů nejdůležitějších úrovní fiskální decentralizace obce Pasohlávky v letech 2013-2017

P.č.	Ukazatel/rok	2013	2014	2015	2016	2017	\bar{x}_1
1	DN	1 355	1 389	1 768	1 827	1 855	1 639
2	OMDP	5 798	6 734	4 807	7 125	6 532	6 199
3	VDPP (1+2)	7 153	8 123	6 575	8 952	8 387	7 838
4	PD	6 440	7 051	7 306	8 011	9 139	7 589
5	DP (3+4)	13 593	15 174	13 881	16 963	17 526	15 427
6	NVP	17 080	13 276	19 918	22 157	23 608	19 208
7	KVP	6 673	8 141	4 695	814	917	4 248
8	VP (3+6+7)	30 906	29 540	31 188	31 923	32 912	31 294
9	PT	2 892	4 706	3 270	603	653	2 425
10	CP (4+8)	37 346	36 591	38 494	39 934	42 051	38 883
11	PO	722	727	733	731	743	731
12	A (1:3) %	18,9	17,1	26,9	20,4	22,1	20,9
13	B (1:5) %	10,0	9,2	12,7	10,8	10,6	10,7
14	C (3:5) %	52,6	53,5	47,4	52,8	47,9	50,8
15	D (8:10) %	82,8	80,7	81,0	79,9	78,3	80,5
16	E (1:11) Kč	1 877	1 911	2 412	2 499	2 497	2 239
17	F (8:11) Kč	42 806	40 633	42 548	43 670	44 296	42 791
18	G (10:11) Kč	51 726	50 331	52 516	54 629	56 596	53 160

Zdroj: vlastní propočty na základě databáze poskytnuté obcí.

4.5 Obec Pavlov

K roku 2017 má Pavlov 575 obyvatel a nachází se v okrese Břeclav. Obec Pavlov spadá pod finanční úřad pro Jihomoravský kraj, územní pracoviště Mikulov. Katastrální rozloha obce je 1302 hektarů, z této katastrální rozlohy zabírají největší rozlohu vodní plochy (530,0 ha), naproti tomu nejmenší rozlohu mají zastavěné plochy-zbořeniště (0,1442 ha). Průměrná cena půdy v obci Pavlov je stanovena na 10,60 Kč/m² a k ceně půdy při nabytí není připočtena žádná přírážka.

Při analýze struktury příjmu obce Pavlov je možné z tabulky č. 9 zjistit, že na to, kolik bydlí v této obci obyvatel, má poměrně malé příjmy z daně z nemovitých věcí, což může být způsobené právě tím, že největší rozlohu v katastrálním území obce Pavlov tvoří vodní plochy (již zmíněných 530,0 ha). Druhé místo v rozloze patří orné půdě, která dosahuje polovičních rozměrů než výše zmíněné vodní plochy (245,7 ha). Daň z příjmů právnických osob za obec v průběhu sledovaného období hodně kolísala, nejvyšší výše dosáhla v roce 2014, ale ihned další rok byla tato daň nejnižší. Tyto rozdíly se dají poznat i na celkových vlastních daňových příjmech, kdy celkové vlastní daňové příjmy vykazují výkyvy každým rokem. Při pohledu na podíl na celostátních výnosech z daní lze zpozorovat každoroční přírůst příjmů do obecního

rozpočtu. Příjmy z prodeje pozemků, bytů a staveb jsou v letech 2013, 2015 a 2017 poměrně vysoké oproti dvěma zbývajícím rokům 2014 a 2016. Poměrně stabilním a moc neměnicím se příjmem jsou granty a transfery. Celkové příjmy obce Pavlov jsou poměrně stabilní a rostoucí, výjimku tvoří akorát propad v příjmech mezi lety 2013 a 2014, ale od roku 2014 se příjmy pomalu dostávají na hodnotu z roku 2013.

Tabulka 9: Struktura příjmů obce Pavlov (v tis. Kč)

P.č.	Ukazatel/rok	2013	2014	2015	2016	2017
1	Daň z nemovitých věcí	612	628	684	733	646
2	Daň z příjmů právnických osob za obce	392	1 216	88	799	364
3	Poplatek za komunální odpady	306	306	249	260	272
4	Poplatek za psa	10	9	9	10	10
5	Ostatní místní poplatky a správní poplatky	427	692	722	785	792
6	Poplatky celkem (3+4+5)	743	1 007	980	1 055	1 074
7	Vlastní daňové příjmy celkem (1+2+6)	1 747	2 851	1 752	2 587	2 084
8	Výnos daně z příjmů fyzických osob	1 334	1 495	1 472	1 646	1 896
9	Výnos daně z příjmů právnických osob	1 194	1 371	1 437	1 616	1 660
10	Výnos daně z přidané hodnoty	2 497	2 674	2 765	2 963	3 365
11	Podíl na celostátních výnosech z daní celkem (8+9+10)	5 025	5 540	5 674	6 225	6 921
12	Daňové příjmy celkem (7+11)	6 772	8 391	7 426	8 812	9 005
13	Příjmy z podnikání a vlastnictví	572	362	411	603	604
14	Jiné nedaňové příjmy (z pronájmu)	561	545	546	547	573
15	Běžné příjmy celkem (12+13+14)	7 905	9 298	8 383	9 962	10 182
16	Příjmy z prodeje pozemků, bytů a staveb	6 767	79	2 471	469	3 832
17	Granty a transfery	1 083	956	1 018	992	984
18	Ostatní kapitálové příjmy a finanční operace	200	0	0	200	0
19	Kapitálové příjmy celkem (16+17+18)	8 050	1 035	3 489	1 661	4 816
20	Celkové příjmy (15+19)	15 955	10 333	11 872	11 623	14 998
21	Místní koeficient	1	1	1	1	1
22	Obdržené úvěry a půjčky	7 169	5 919	4 668	3 417	2 166

Zdroj: Materiály monitorované státní pokladny týkající se obce Pavlov.

Tabulka č. 10 ukazuje přehled ukazatelů fiskální decentralizace obce Pavlov. Příjem z daně z nemovitých věcí oproti vlastním daňovým poplatkům a příjmům tvoří průměrně 31,1 %. Při srovnání daně z nemovitých věcí s celkovým daňovým příjmem vychází průměrný příjem jenom 8,2 %, což je například proti obci Chvalovice (průměrně 23,2 %) velmi málo procent, ale na druhou stranu to není ani nejhorší výsledek z porovnávaných obcí. Po výpočtu vychází daň z nemovitých na jednoho obyvatele průměrně na částku 1 149 Kč, která jen podtrhuje procentuální vyčíslení daně z nemovitých věcí. Při porovnávání vlastních příjmů s celkovými příjmy obce je vidět, že se podíl těchto příjmů pohybuje zhruba v polovině, tedy okolo 50 %. Při výpočtu vlastních příjmů na jednoho obyvatele je patrné, že největší příjem byl

v roce 2013 a to 19 175 Kč, poté se příjem snížil na částku 8 365 Kč, a to zejména kvůli poklesu vlastních kapitálových příjmů. V roce 2014 obec zaznamenala nejnižší vlastní i celkové příjmy na jednoho obyvatele. Při komparaci těchto příjmů v průběhu analyzovaných let lze zaregistrovat i podobný vývoj těchto ukazatelů. Celkově je možné říci, že obec Pavlov získává hlavně své prostředky z celkových daňových příjmů.

Tabulka 10: Přehled ukazatelů nejdůležitějších úrovní fiskální decentralizace obce Pavlov v letech 2013-2017

P.č.	Ukazatel/rok	2013	2014	2015	2016	2017	\bar{x}_1
1	DN	612	628	684	733	646	661
2	OMDP	1 135	2 223	1 068	1 854	1 438	1 544
3	VDPP (1+2)	1 747	2 851	1 752	2 587	2 084	2 204
4	PD	5 025	5 540	5 674	6 225	6 921	5 877
5	DP (3+4)	6 772	8 391	7 426	8 812	9 005	8 081
6	NVP	1 133	907	957	1 150	1 177	1 065
7	KVP	8 050	1 035	3 489	1 661	4 816	3 810
8	VP (3+6+7)	10 930	4 793	6 198	5 398	8 077	7 079
9	PT	1 083	956	1 018	992	984	1 007
10	CP (4+8)	15 955	10 333	11 872	11 623	14 998	12 956
11	PO	570	573	577	575	580	575
12	A (1:3) %	35,0	22,0	39,0	28,3	31,0	31,1
13	B (1:5) %	9,0	7,5	9,2	8,3	7,2	8,2
14	C (3:5) %	25,8	34,0	23,6	29,4	23,1	27,2
15	D (8:10) %	68,5	46,4	52,2	46,4	53,9	53,5
16	E (1:11) Kč	1 074	1 096	1 185	1 275	1 114	1 149
17	F (8:11) Kč	19 175	8 365	10 742	9 388	13 926	12 319
18	G (10:11) Kč	27 991	18 033	20 575	20 214	25 859	22 534

Zdroj: vlastní propočty na základě databáze poskytnuté obcí.

4.6 Obec Zálesí

Zálesí je menší obec ležící ve Znojemském okrese a k roku 2017 v obci žije 176 obyvatel. Zálesí patří pod Finanční úřad pro Jihomoravský kraj, územní pracoviště Znojmo. Katastrální rozloha vesnice je 718 hektarů a nejvíce plochy zabírají lesy a jiné lesní pozemky (378,1 ha), nejmenší jsou zastavěné plochy-zbořeniště (0.0195 ha). Průměrnou cenou půdy v obci je částka 8,76 Kč/m². Při nabytí půdy není připočítána ani žádná procentuální přírůžka.

V tabulce č. 11 je vidět struktura příjmů obce Zálesí. Už na první pohled je zřejmé, že se jedná o menší vesnici (s průměrným počtem 176 obyvatel ve sledovaném období podle tabulky č. 8). Celkové příjmy jsou ze sledovaných obcí nejnižší (což může být dáno jednak počtem obyvatel obce Zálesí – především skrze vlastní daňové příjmy, ale i tím, že přes půlku její katastrální rozlohy zabírají lesy a jiné lesní pozemky, konkrétně výše zmíněných 378,1 ha).

Nejvyšší celkový příjem měla obec Zálesí v roce 2015, tento výnos je ovlivněn z největší míry celkovými kapitálovými příjmy, mezi které se řadí obdržené granty a transfery. Při analýze běžných celkových příjmů obce Zálesí je možné zaregistrovat, že příjmy mírně rostou, a to díky růstu podílu na celostátních výnosech z daní, kdy v této kategorii vykazují růst všechny započítávané podkategorie (výnos daně z příjmu fyzických a právnických osob a výnos daně z přidané hodnoty). Naopak vlastní daňové příjmy oscilují ve stejném rozmezí.

Tabulka 11: Struktura příjmů obce Zálesí (v tis. Kč)

P.č.	Ukazatel/rok	2013	2014	2015	2016	2017
1	Daň z nemovitých věcí	280	303	312	311	301
2	Daň z příjmů právnických osob za obce	20	15	21	20	15
3	Poplatek za komunální odpady	85	94	89	98	78
4	Poplatek za psa	0	0	0	0	0
5	Ostatní místní poplatky a správní poplatky	4	1	2	2	1
6	Poplatky celkem (3+4+5)	89	95	91	100	79
7	Vlastní daňové příjmy celkem (1+2+6)	389	413	424	431	395
8	Výnos daně z příjmů fyzických osob	409	452	440	476	564
9	Výnos daně z příjmů právnických osob	391	441	451	497	501
10	Výnos daně z přidané hodnoty	808	852	857	912	1 017
11	Podíl na celostátních výnosech z daní celkem (8+9+10)	1 608	1 745	1 748	1 885	2 082
12	Daňové příjmy celkem (7+11)	1 997	2 158	2 172	2 316	2 477
13	Příjmy z podnikání a vlastnictví	8	3	18	0	4
14	Jiné nedaňové příjmy (z pronájmu)	107	115	47	44	42
15	Běžné příjmy celkem (12+13+14)	2 112	2 276	2 237	2 360	2 523
16	Příjmy z prodeje pozemků, bytů a staveb	0	23	23	0	0
17	Granty a transfery	204	5 826	15 014	209	415
18	Ostatní kapitálové příjmy a finanční operace	0	0	0	0	0
19	Kapitálové příjmy celkem (16+17+18)	204	5 849	15 037	209	415
20	Celkové příjmy (15+19)	2 316	8 125	17 274	2 569	2 938
21	Místní koeficient	1	1	1	1	1
22	Obdržené úvěry a půjčky	0	2 785	5 891	5 455	5 018

Zdroj: Materiály monitorované státní pokladny týkající se obce Zálesí.

Tabulka č. 12 znázorňuje vývoj nejdůležitějších ukazatelů úrovně fiskální decentralizace v obci Zálesí. Při pohledu na to, kolik procent z celkových vlastních daňových příjmů obce tvoří dan z nemovitých věcí je evidentní, že v průměru skoro tři čtvrtiny těchto vlastních daňových příjmů jsou tvořeny právě daní z nemovitých věcí. Při porovnání daně z nemovitých věcí s daňovými příjmy obce je už tento procentuální podíl mnohem menší, průměrně 13,6 %. Pokud srovnáme vlastní daňové příjmy a celkové daňové příjmy, tak vlastní daňové příjmy tvoří průměrně 18,5 % z celkových daňových příjmů, což je trochu více než při porovnání daně z nemovitých věcí s celkovými příjmy. I v tomto srovnání je zřetelné, jak

dominantní roli hrají ve vlastních daňových příjmech příjmy z nemovitých daní. Lze tedy říci, že v celkových daňových příjmech obce Zálesí hraje největší roli příjem z podílových daní. Při prvním pohledu na vlastní kapitálové příjmy je průměr mezi roky 2013 až 2017 příliš vysoký. Tento průměr, stejně jako průměr vlastních příjmů, zkreslují především roky 2015 a 2014, kdy obec Zálesí měla vysoké kapitálové příjmy. Pokud v roce 2014 vypočítáme celkové příjmy obce na jednoho obyvatele, tak vychází příjem 44 890 Kč, při stejném výpočtu v roce 2015 vychází, že celkový příjem obce na jednoho obyvatele je dokonce až 97 045 Kč, takového příjmu nedosahuje žádná sledovaná obec v letech 2013-2017. Tento vysoký příjem je způsobený především již dříve zmíněnými vlastními kapitálovými příjmy v roce 2015.

Tabulka 12: Přehled ukazatelů nejdůležitějších úrovní fiskální decentralizace obce Zálesí v letech 2013-2017

P.č.	Ukazatel/rok	2013	2014	2015	2016	2017	\bar{x}_1
1	DN	280	303	312	311	301	301
2	OMDP	109	110	112	120	94	109
3	VDPP (1+2)	389	413	424	431	395	410
4	PD	1 608	1 745	1 748	1 885	2 082	1 814
5	DP (3+4)	1 997	2 158	2 172	2 316	2 477	2 224
6	NVP	115	118	65	44	46	78
7	KVP	204	5 849	15 037	209	415	4 343
8	VP (3+6+7)	708	6 380	15 526	684	856	4 831
9	PT	204	5 826	15 014	209	415	4 334
10	CP (4+8)	2 316	8 125	17 274	2 569	2 938	6 644
11	PO	181	181	178	172	169	176
12	A (1:3) %	72,0	73,4	73,6	72,2	76,2	73,5
13	B (1:5) %	14,0	14,0	14,4	13,4	12,2	13,6
14	C (3:5) %	19,5	19,1	19,5	18,6	15,9	18,5
15	D (8:10) %	30,6	78,5	89,9	26,6	29,1	50,9
16	E (1:11) Kč	1 547	1 674	1 753	1 808	1 781	1 713
17	F (8:11) Kč	3 912	35 249	87 225	3 977	5 065	27 086
18	G (10:11) Kč	12 796	44 890	97 045	14 936	17 385	37 410

Zdroj: vlastní propočty na základě databáze poskytnuté obcí.

4.7 Obec Žabčice

Žabčice se nacházejí v okrese Brno-venkov. V roce 2017 je v obci přihlášeno k pobytu 1632 obyvatel. Obec Žabčice podléhá pod finanční úřad pro Jihomoravský kraj, územní pracoviště Brno-venkov a katastrální rozloha obce činí 823 hektarů. Největší rozlohu z celého katastru obce zabírá orná půda (478,8 ha), nejméně naopak zastavěná plocha-společenský dvůr (0,0201 ha). Průměrná cena půdy pak vychází na 8,49 Kč/m² s 20 % přírůžkou při nabytí.

Při bližším pohledu na tabulku č. 13 je vidět struktura příjmů obce Žabčice. Už na první pohled lze zjistit, že obec Žabčice má obrovské příjmy v poplatcích za komunální odpady. Na

katastrálním území obce je totiž postavená skládka. Tyto poplatky tvoří drtivou většinu celkových poplatků, ale i celkových vlastních daňových příjmů. Běžné příjmy vykazují rostoucí charakter, naopak kapitálové příjmy jsou podobné, kromě roku 2017.

Tabulka 13: Struktura příjmů obce Žabčice (v tis. Kč)

P.č.	Ukazatel/rok	2013	2014	2015	2016	2017
1	Daň z nemovitých věcí	765	776	817	827	830
2	Daň z příjmů právnických osob za obce	2 045	1 105	1 503	1 080	1 850
3	Poplatek za komunální odpady	35 447	34 925	36 772	41 513	45 027
4	Poplatek za psa	20	20	20	20	19
5	Ostatní místní poplatky a správní poplatky	79	48	35	39	30
6	Poplatky celkem (3+4+5)	35 546	34 993	36 827	41 572	45 076
7	Vlastní daňové příjmy celkem (1+2+6)	38 356	36 874	39 147	43 479	47 756
8	Výnos daně z příjmů fyzických osob	3 928	4 063	4 438	4 518	5 037
9	Výnos daně z příjmů právnických osob	3 238	3 703	3 811	4 293	4 373
10	Výnos daně z přidané hodnoty	6 895	7 117	7 270	7 870	8 867
11	Podíl na celostátních výnosech z daní celkem (8+9+10)	14 061	14 883	15 519	16 681	18 277
12	Daňové příjmy celkem (7+11)	52 417	51 757	54 666	60 160	66 033
13	Příjmy z podnikání a vlastnictví	3 083	7 124	2 292	6 280	8 632
14	Jiné nedaňové příjmy (z pronájmu)	5 813	6 261	6 492	6 199	6 225
15	Běžné příjmy celkem (12+13+14)	61 313	65 142	63 450	72 639	80 890
16	Příjmy z prodeje pozemků, bytů a staveb	107	104	187	236	79
17	Granty a transfery	545	382	1 193	389	2 622
18	Ostatní kapitálové příjmy a finanční operace	0	0	0	0	0
19	Kapitálové příjmy celkem (16+17+18)	652	486	1 380	625	2 701
20	Celkové příjmy (15+19)	61 965	65 628	64 830	73 264	83 591
20	Místní koeficient	1	1	1	1	1
21	Obdržené úvěry a půjčky	0	0	0	0	0

Zdroj: Materiály monitorované státní pokladny týkající se obce Žabčice.

Tabulka č. 14 ukazuje, že daň z nemovitých věcí se téměř nezměnila, za 5 let o moc nevzrostla. Naopak je i zde vidět dominantní příjem obce Žabčice, a to konkrétně příjmy z ostatních místních daní a poplatků. Při porovnání daně z nemovitých věcí s vlastními daňovými příjmy a poplatky vychází, že daň z nemovitých věcí tvoří jen 2 % příjmů z vlastních daňových příjmů a poplatků. Při porovnání daně z nemovitých věcí s celkovými daňovými příjmy zjistíme, že tento průměr je ještě menší a to pouze 1,4 %. Při porovnání obou ukazatelů s ostatními zkoumanými obcemi zjistíme, že obec Žabčice má nejnižší příjmy z daně z nemovitých věcí v porovnání s vlastními daňovými příjmy a poplatky a také v porovnání s celkovými daňovými příjmy. Podílové daně vykazují rostoucí charakter a jsou konstantní. Při porovnání vlastních daňových příjmů a poplatků s celkovými daňovými příjmy je patrný výše

zmíněný dominantní příjem obce Žabčice, jelikož průměrně 72,1 % z celkových daňových příjmů je tvořeno právě vlastními daňovými příjmy a poplatky. Nedaňové vlastní příjmy v porovnání s kapitálovými vlastními příjmy jsou zhruba desetkrát větší. Při porovnání vlastních daňových příjmů s celkovými příjmy obce Žabčice je vidět, že větší roli v příjmech obce hrají celkové vlastní příjmy, průměrně tento příjem tvoří 77,2 %. Pokud daň z nemovitých věcí přepočítáme na jednoho obyvatele lze konstatovat, že vychází průměrně na 492 Kč.

Tabulka 14: Přehled ukazatelů nejdůležitějších úrovní fiskální decentralizace obce Žabčice v letech 2013-2017

P.č.	Ukazatel/rok	2013	2014	2015	2016	2017	\bar{x}
1	DN	765	776	817	827	830	803
2	OMDP	37 591	36 098	38 330	42 652	46 926	40 319
3	VDPP (1+2)	38 356	36 874	39 147	43 479	47 756	41 122
4	PD	14 061	14 883	15 519	16 681	18 277	15 884
5	DP (3+4)	52 417	51 757	54 666	60 160	66 033	57 007
6	NVP	8 896	13 385	8 784	12 479	14 857	11 680
7	KVP	652	486	1 380	625	2 701	1 169
8	VP (3+6+7)	47 904	50 745	49 311	56 583	65 314	53 971
9	PT	545	382	1 193	389	2 622	1 026
10	CP (4+8)	61 965	65 628	64 830	73 264	83 591	69 856
11	PO	1 631	1 636	1 634	1 632	1 628	1 632
12	A (1:3) %	2,0	2,1	2,1	1,9	1,7	2,0
13	B (1:5) %	1,5	1,5	1,5	1,4	1,3	1,4
14	C (3:5) %	73,2	71,2	71,6	72,3	72,3	72,1
15	D (8:10) %	77,3	77,3	76,1	77,2	78,1	77,2
16	E (1:11) Kč	469	474	500	507	510	492
17	F (8:11) Kč	29 371	31 018	30 178	34 671	40 119	33 071
18	G (10:11) Kč	37 992	40 115	39 676	44 892	51 346	42 804

Zdroj: vlastní propočty na základě databáze poskytnuté obcí.

4.8 Komparace nejdůležitějších ukazatelů fiskální decentralizace

Pro porovnání podílu daně z nemovitostí a celkového objemu vlastních daňových a poplatkových příjmů poslouží tabulka č. 15. Je možno si v ní povšimnout, že největšího podílu mezi obcemi dosáhla obec Zálesí, která v každém analyzovaném roce měla podíl přes 70,0 %, průměrně za všechny roky potom 73,5 %. Na druhém místě, se se ztrátou skoro 10 % umístila obec Chvalovice, která se obci Zálesí vyrovnala pouze v roce 2013. Naopak nejnižší podíl daně z nemovitých věcí patří obci Žabčice (průměrně pouze 2,0 %). Tento výrazný nepoměr oproti ostatním vesnicím vznikl hlavně tím, že v obci Žabčice se nachází skládka a její příjem je započítán do vlastních daňových a poplatkových příjmů. Za zajímavost stojí určitě i obec

Pavlov, ve které se daň z nemovitých věcí mění každým rokem celkem výrazným způsobem. Náznak zklidnění ukazuje rozdíl mezi lety 2016 a 2017, kdy daň z nemovitých věcí vzrostla jen v menší míře oproti ostatním rokům. Z tabulky je patrné, že čtyři ze sedmi obcí mají průměrně větší příjmy z daně z nemovitých věcí (Blížkovice, Chvalovice, Olbramovice a Zálesí), kdežto zbylé tři mají naopak větší podíl příjmů z celkového objemu vlastních daňových a poplatkových příjmů. Při zaměření se na celkový vývoj průměrné úrovně podílu daně z nemovitých věcí, je evidentní, že se daň z nemovitých věcí drží každým rokem mezi hranicí 40-50 % a rozdíl mezi nejnižším a nejvyšším příjmem u této daně činí pouze 5,2 %.

Tabulka 15: Komparace úrovně ukazatele podílu daně z nemovitých věcí z celkového objemu vlastních daňových a poplatkových příjmů (A v %)

Obec/rok	2013	2014	2015	2016	2017	\bar{x}_1
Blížkovice	59,9	61,7	71,0	63,3	60,5	63,3
Chvalovice	76,1	61,5	63,6	61,8	66,7	65,9
Olbramovice	52,1	59,4	57,4	56,6	57,8	56,7
Pasohlávky	18,9	17,1	26,9	20,4	22,1	20,9
Pavlov	35,0	22,0	39,0	28,3	31,0	31,1
Zálesí	72,0	73,4	73,6	72,2	76,2	73,5
Žabčice	2,0	2,1	2,1	1,9	1,7	2,0
Průměrná úroveň v souboru obcí	45,1	42,5	47,7	43,5	45,1	44,8

Zdroj: vlastní propočty na základě databáze poskytnuté obcí.

Při porovnání ukazatele B u obcí bude využita tabulku č. 16, která porovnává podíl daně z nemovitých věcí oproti celkovým daňovým příjmům. Hned na první pohled je patrné, že oproti předchozí tabulce (ukazatel A) je podíl daně z nemovitých věcí mnohem menší. Nejmenší průměrný podíl mají sice stále Žabčice (pouze 1,4 %), ale ztráta na předposlední Pavlov (8,2 %) není tak razantní jako v předchozí tabulce. Nejvyšší propad zaznamenala obec Zálesí, která se nejenže propadla z pomyslného prvního místa na druhé, ale průměrně se její podíl snížil zhruba až o 60 %. Z tohoto poklesu lze usoudit, že pro obec jsou hlavní příjmy ve formě podílových daní. Nejvyšší podíl daně z nemovitých věcí vůči celkovým daňovým příjmům má naopak obec Chvalovice, která si jako jediná z analyzovaných obcí dokázala udržet podíl nad 20 %. Při analýze všech obcí je zřejmé, že se průměrná úroveň podílu pohybuje mezi 10-13 %. Je tedy evidentní, že daně z nemovitých věcí generují sice stálý příjem do obecního rozpočtu, ale tento příjem není tak poměrově vysoký jako jiné příjmy obce.

Tabulka 16: Komparace úrovně ukazatele podílu daně z nemovitých věcí na celkových daňových příjmech (B v %)

Obec/rok	2013	2014	2015	2016	2017	\bar{x}_1
Blížkovice	10,9	10,4	11,3	10,3	9,4	10,5
Chvalovice	26,4	21,1	25,4	22,0	21,0	23,18
Olbramovice	14,5	12,9	13,3	12,5	10,7	12,8
Pasohlávky	10,0	9,2	12,7	10,8	10,6	10,7
Pavlov	9,0	7,5	9,2	8,3	7,2	8,2
Zálesí	14,0	14,0	14,4	13,4	12,2	13,6
Žabčice	1,5	1,5	1,5	1,4	1,3	1,4
Průměrná úroveň v souboru obcí	12,3	10,9	12,5	11,2	10,3	11,5

Zdroj: vlastní propočty na základě databáze poskytnuté obcí.

Naopak při porovnávání podílu vlastních daňových a poplatkových příjmů z celkových daňových příjmů (tabulka č. 17) je evidentní podíl obce Žabčice, jež průměrně dosahuje hodnoty 72,1 % a během let 2013-2017 neklesl ani jednou pod hranici 70 %. Na druhém místě je obec Pasohlávky, která má průměrný podíl 50,8 %, což je zhruba o 20 % méně než obec Žabčice. Nejvíce obcí se pohybuje v průměru mezi 15-30 %. Nejmenšího podílu dosahují Blížkovice (16,6 %), následované Zálesím (18,5 %). Při pohledu na jednotlivé roky žádná z obcí nemá výraznější výkyvy v analyzovaných podílech vlastních daňových a poplatkových příjmů. Tento poznatek můžeme zaregistrovat, pokud se zaměříme na průměrnou úroveň v souboru obcí, kdy mezi nejnižším podílem (rok 2017-32,1 %) a nejvyšším podílem (rok 36,0 %) je rozdíl pouze 3,9 %. Průměrná úroveň podílu v souboru obcí vychází na 34,7 %. Nad tento průměr se dokázaly dostat pouze tři obce ze všech analyzovaných obcí, konkrétně se jedná o obce Žabčice, Pasohlávky a Chvalovice. Průměrná úroveň v souboru obcí ukazuje, že hlavním zdrojem obcí nejsou výše zmíněné daně z nemovitých věcí a ani vlastní daňové a poplatkové příjmy, ale také daňové příjmy z titulu podílových daní.

Tabulka 17: Komparace úrovně ukazatele podílu vlastních daňových a poplatkových příjmů z celkových daňových příjmů (C v %)

Obec/rok	2013	2014	2015	2016	2017	\bar{x}_1
Blížkovice	18,3	16,9	15,8	16,2	15,6	16,6
Chvalovice	34,7	34,3	39,9	35,6	31,5	35,2
Olbramovice	27,8	21,6	23,1	22,1	18,6	22,6
Pasohlávky	52,6	53,5	47,4	52,8	47,9	50,8
Pavlov	25,8	34,0	23,6	29,4	23,1	27,2
Zálesí	19,5	19,1	19,5	18,6	15,9	18,5
Žabčice	73,2	71,2	71,6	72,3	72,3	72,1
Průměrná úroveň v souboru obcí	36,0	35,8	34,4	35,3	32,1	34,7

Zdroj: vlastní propočty na základě databáze poskytnuté obcí.

V tabulce č. 18 je zaznamenán vývoj podílu vlastních příjmů obce na celkových příjmech. Již při prvotním pohledu na tabulku se průměrné vlastní příjmy obcí pohybují skoro ve všech případech v rozmezí 50 % a výše. Jedinou výjimku tvoří Olbramovice, kdy průměrný podíl dosahuje hodnoty 48,1 %. Olbramovice se nad hranici 50 % nedostaly zejména kvůli posledním dvěma rokům, jelikož jejich procentuální podíl byl pod 40 %. Ještě horší podílu v jednotlivých letech dosáhla vesnice Zálesí, nejméně v roce 2016-26,6%. Ale díky rokům 2014 a 2015 nakonec, byť nepatrně, 50 % hranici pokořila, konkrétně dosáhla průměru 50,9 %. Největšího průměrného i meziročního podílu vlastních daňových příjmů na celkových příjmech dosáhla obec Pasohlávky (80,5 %), následovaná obcí Žabčice (77,2 %). Průměrná úroveň mezi jednotlivými obcemi v letech 2016 a 2017 klesla, ale i tak na průměrnou úroveň za všechny analyzované roky dosáhly pouze dvě obce (Pasohlávky a Žabčice). Ostatní obce měly průměrný podíl menší než 60 % (i když u Chvalovic je tato ztráta pouze 0,1 %).

Tabulka 18: Komparace úrovně ukazatele podílu vlastních příjmů obce na celkových příjmech (D v %)

Obec/rok	2013	2014	2015	2016	2017	\bar{x}_1
Blížkovice	52,7	45,0	63,7	39,2	56,6	51,4
Chvalovice	62,0	60,3	64,5	60,6	52,1	59,9
Olbramovice	60,2	44,7	59,5	39,8	36,2	48,1
Pasohlávky	82,8	80,7	81,0	79,9	78,3	80,5
Pavlov	68,5	46,4	52,2	46,4	53,9	53,5
Zálesí	30,6	78,5	89,9	26,6	29,1	50,9
Žabčice	77,3	77,3	76,1	77,2	78,1	77,2
Průměrná úroveň v souboru obcí	62,0	61,8	69,6	52,8	54,9	60,2

Zdroj: vlastní propočty na základě databáze poskytnuté obcí.

K porovnávání příjmů z daně z nemovitých věcí na 1 obyvatele obce nám poslouží tabulka č. 19. V ní je možné vidět, jaký vliv má daň z nemovitých věcí. Například obec Žabčice má příjem na jednoho obyvatele pouze 492 Kč, což jen podtrhuje průměrné ukazatele této obce z tabulek č. 15 a 16. Zároveň lze u Žabčic zpozorovat, že daň z nemovitých věcí má rostoucí charakter, byť je to například mezi roky 2016 a 2017 pouze pár korun. Naopak největších průměrných příjmů z daně z nemovitých věcí na jednoho obyvatele dosahují Chvalovice (3 562 Kč). Tato obec se také může pyšnit nejvyšším příjmem na obyvatele z daně z nemovitých věcí, konkrétně v roce 2015 měla příjem 4 053 Kč na jednoho obyvatele. Nad průměrný příjem všech sledovaných obcí, který činí 1 759 Kč na jednoho obyvatele, se ještě kromě Chvalovic dokázaly dostat Pasohlávky (2 239 Kč) a Olbramovice (1 780 Kč). Naopak obci Zálesí k překonání této hranice chybělo jen pár desítek Kč.

Tabulka 19: Komparace úrovně inkasa daně z nemovitých věcí na 1 obyvatele obce (E v Kč)

Obec/rok	2013	2014	2015	2016	2017	\bar{x}_1
Blížkovice	1 270	1 311	1 429	1 456	1 424	1 378
Chvalovice	3 609	2 960	4 053	3 590	3 596	3 562
Olbramovice	1 900	1 680	1 799	1 843	1 677	1 780
Pasohlávky	1 877	1 911	2 412	2 499	2 497	2 239
Pavlov	1 074	1 096	1 185	1 275	1 114	1 149
Zálesí	1 547	1 674	1 753	1 808	1 781	1 713
Žabčice	469	474	500	507	510	492
Průměrná úroveň v souboru obcí	1 678	1 587	1 876	1 854	1 800	1 759

Zdroj: vlastní propočty na základě databáze poskytnuté obcí.

Tabulka č. 20 porovnává úroveň inkasa vlastních příjmů na 1 obyvatele. Už na první pohled je patrné, že inkaso vlastních daňových příjmů není ve většině obcí stabilní, ale naopak kolísá. To lze zpozorovat i na průměrné úrovni v souboru obcí. Nejstabilnější příjem vykazují obce Chvalovice a také Pasohlávky. Zajímavá je analýza obce Zálesí. V roce 2013, 2016 a 2017 má obec Zálesí vlastní daňové příjmy na 1 obyvatele do 6 000 Kč, ale v letech 2014 a 2015 měla hodně vysoké příjmy, v roce 2015 dokonce největší ze všech analyzovaných obcí. Při pohledu na celkový průměr mají nejvyšší příjmy na 1 obyvatele Pasohlávky (42 791 Kč), druhé Žabčice přijaly zhruba o 10 000 Kč méně, konkrétně 33 071 Kč. Naopak nejmenší průměrné vlastní daňové příjmy na jednoho obyvatele měla obec Olbramovice (10 532 Kč). Obec Zálesí, která měla v letech 2013, 2016 a 2017 nejmenší daňové příjmy, nakonec díky rokům 2014 a 2015 měla za analyzované období průměrné příjmy 27 086 Kč, což je více než průměr za všechny obce v analyzovaném časovém rozmezí (21 887 Kč).

Tabulka 20: Komparace úrovně inkasa vlastních příjmů obce na 1 obyvatele (F v Kč)

Obec/rok	2013	2014	2015	2016	2017	\bar{x}_1
Blížkovice	10 592	8 559	18 769	7 642	16 647	12 442
Chvalovice	14 527	13 985	17 433	16 171	12 734	14 970
Olbramovice	14 307	8 275	15 291	7 573	7 213	10 532
Pasohlávky	42 806	40 633	42 548	43 670	44 296	42 791
Pavlov	19 175	8 365	10 742	9 388	13 926	12 319
Zálesí	3 912	35 249	87 225	3 977	5 065	27 086
Žabčice	29 371	31 018	30 178	34 671	40 119	33 071
Průměrná úroveň v souboru obcí	19 241	20 869	31 741	17 585	20 000	21 887

Zdroj: vlastní propočty na základě databáze poskytnuté obcí.

Pro porovnání ukazatele G neboli úroveň inkasa celkových příjmů obce na jednoho obyvatele lze využít tabulku č. 21. Je v ní možno nalézt, že nejvyšší příjmy měly obce průměrně v roce 2015 (41 719 Kč), tento ukazatel výrazně zvyšuje obec Zálesí, protože v analyzovaný rok vykazovala celkové příjmy obce na jednoho obyvatele ve výši 97 045 Kč. Druhým výraznějším inkasem byla částka 52 516 Kč, které v již zmiňovaném roce dosáhla obec

Pasohlávky. Ostatně tato obec měla za všechny analyzované roky celkové příjmy na jednoho obyvatele větší než 50 000 Kč. Naopak Zálesí má velké celkové příjmy na jednoho obyvatele pouze v letech 2014 a 2015, v letech 2013, 2016 a 2017 má nejnižší celkové příjmy obce na jednoho obyvatele. Pokud se zaměříme na průměr za jednotlivé obce, největší příjmy za analyzované období mají logicky Pasohlávky (53 160 Kč), na druhém místě se nachází obec Žabčice (42 804 Kč) a až na třetím místě je Zálesí (37 410Kč). Nejnižší celkové příjmy na jednoho obyvatele vychází Olbramovicím (21 395 Kč) a Pavlovu (22 534Kč).

Tabulka 21: Komparace úrovně inkasa celkových příjmů obce na 1 obyvatele (G v Kč)

Obec/rok	2013	2014	2015	2016	2017	\bar{x}_1
Blížkovice	20 082	19 038	29 456	19 496	29 414	23 497
Chvalovice	23 446	23 193	27 046	26 665	24 460	24 962
Olbramovice	23 762	18 516	25 720	19 037	19 941	21 395
Pasohlávky	51 726	50 331	52 516	54 629	56 596	53 160
Pavlov	27 991	18 033	20 575	20 214	25 859	22 534
Zálesí	12 796	44 890	97 045	14 936	17 385	37 410
Žabčice	37 992	40 115	39 676	44 892	51 346	42 804
Průměrná úroveň v souboru obcí	28 256	30 588	41 719	28 553	32 143	32 252

Zdroj: vlastní propočty na základě databáze poskytnuté obcí.

Z dosažených výsledků analýzy vyplývá, že průměrné příjmy obcí se především díky podílovým daním zvedají a obce disponují rok od roku s větším množstvím peněz, které buď investují (například do nových stavebních pozemků) anebo nechávají jako rezervy. A to kvůli tomu, aby se obce připravily na roky, kdy příjmy ze státního rozpočtu budou spíše každým rokem ubývat v důsledku fázování hospodářského cyklu, kdy ekonomika při poklesu hrubého domácího produktu přináší i pokles hrubého výnosu daní na úrovni státu, což vede k absolutnímu snižování objemu podílových daní pro obce.

Ideálním řešením k přípravě na toto snižování objemu podílových daní pro obce je například zajištění si svých vlastních příjmů. Příkladem může být prodej nově postavených stavebních pozemků, kdy jednak obec získá finance z prodeje, ale také později z daně z nemovitých věcí, nebo při větším počtu nových obyvatel na katastrálním území obce i zvýšením korelačního koeficientu. Obec může také přilákat nového investora nebo investory, kteří v katastrálním území obce postaví nový výrobní podnik a díky tomu se opět zvýší příjmy obce. Ovšem přilákat takového investora může být zejména pro menší obce poměrně složité. Roli hraje okolí dané obce (jaká je dopravní dostupnost, blízkost hranic s jinou zemí, či větší město). Další možností je získání dlouhodobější dotace, anebo určení vyššího místního koeficientu popřípadě stanovení koeficientu 1,5 pro určité zákonem definované druhy staveb.

5 ZÁVĚR

Cílem této bakalářské práce bylo analyzovat a vyhodnotit, jaký má dopad zákonem stanovené daňové určení na příjmovou stránku rozpočtu vybraných obcí v Jihomoravském kraji. Zjistit, zda v rámci vybraného souboru obcí má fiskální decentralizace rozdílné či podobné rysy, a to včetně i vývojového trendu v období 2013-2017.

V teoretické části je provedena deskripce a analýza základních teoretických pojmů souvisejících s daným tématem, jako například definice daně, základní principy fungování daňového systému, jakou funkci mají daně v tržní ekonomice (alokační funkce, redistribuční funkce a stabilizační funkce), fungování Lafferovy křivky, a její význam pro výběr daní, kde se nachází ideální míra zdanění. Dále je charakterizována a klasifikována daň. Autor také nastínil, jak lze daň rozdělit (na daně přímé, nepřímé, anebo podle objektu, který je zdaňován, či podle míry adresnosti). Po jejich rozdělení byly popsány typy daní (spotřební daně, důchodové daně, ekologické daně a majetkové daně), přičemž pozornost se zaměřila na majetkové daně. A tyto daně následně autor ještě rozděлил na dvě podskupiny, které byly také popsány, nastínil jejich sazby zdanění a graficky zobrazil jejich rozdělení. Mimo jiné se charakterizovaly tři typy koeficientů, kterými si obec může navýšit příjmy. Před popisem rozpočtového určení daní autor popsal obec jako veřejnoprávní korporaci a poté už popisoval vývoj rozpočtového určení daní pro obec, rozdělený na etapy. Vylíčil, jaké je právně upravené rozpočtové určení a zaměřil se na daňové příjmy obecního rozpočtu.

V teoretické části byly analyzovány příjmy sedmi obcí v Jihomoravském kraji. Obce byly zvoleny podle zajímavostí (například Žabčice – skládka na katastrálním území obce), nebo podle velikosti (aby bylo vidět porovnání příjmů malých a větších obcí). Nejprve autor zjistil jednotlivou strukturu příjmů obcí, a to ať už na internetu, anebo přímo na obci. Tato zjištěná data poskytla základní pohled na příjmy do obecního rozpočtu, zda-li se profit z daní získává spíše z vlastních příjmů či z podílu na celostátních výnosech a daních. Autor zjistil, že většina z analyzovaných obcí spoléhá na příjmy z podílu na celostátních výnosech a daních. A jelikož ekonomika v tomto období rostla, stoupal i příjem daní pro obce. Největší problém budou mít tyto obce, až hospodářský cyklus začne klesat, a tím pádem začnou klesat i příjmy do obecního rozpočtu z podílových daní. Jediným doporučením pro tyto obce je si tvořit průběžně rezervy a na tento výpadek se postupně připravit.

Po tomto zjištění se přenesla data do tabulek, kde byly sestaveny přehledy ukazatelů úrovní fiskální decentralizace pro každou obec v letech 2013-2017. U jednotlivých obcí je poté v tabulkách vidět to co bylo zmiňováno výše, a sice že většina obcí má příjmy z podílových daní. Z tabulky je zřejmé, kolik tvoří vlastní daňové a poplatkové příjmy, celkové příjmy nebo například kolik obyvatel žilo v obci v jednotlivých letech. V její spodní části se autor věnoval výpočtu ukazatelů, aby nejen v procentech, ale i v korunách bylo vidět, jak si každá obec v daném roce vedla. Například kolik procent z jejich daňových příjmů tvořily daně z nemovitých věcí, nebo jaké byly celkové příjmy obce na jednoho obyvatele. Z této analýzy vyšel celkem očekávaný výsledek. A sice pokud obce mají svůj daňový příjem, který se podobá výnosům z podílových daní, tak celkové příjmy na jednoho obyvatele jsou poměrně vysoké (obec Žabčice nebo Pasohlávky).

Konkrétněji byla orientována pozornost na porovnávání nejdůležitějších ukazatelů u všech obcí. Jejich hodnocení je možné spatřit v následujících tabulkách (jednalo se o ukazatele A až G). Pro každý ukazatel byla vytvořena samostatná tabulka a autor do ní dopsal výsledek z každého roku za každou obec a vypočítal průměrnou hodnotu celého souboru obcí. Porovnávání se rozdělilo na dvě části, a to na část procentuální a na část, kde byly počítány příjmy na jednoho obyvatele. V první části se při celkové analýze autor zaměřil především na podíl daně z nemovitých věcí. Nejdříve se jednalo o celkové daňové příjmy obce (včetně už započítaných podílových daní), a to z důvodu, aby bylo zjištěno, kolik procent tvoří daně z nemovitých věcí na celkových daňových příjmech obce. V následujícím kroku proběhla komparace daně z nemovitých věcí s vlastními daňovými a příjmovými poplatky, a to kvůli tomu, aby autor zjistil, kolik procent z vlastních daňových a poplatkových příjmů tvoří daň z nemovitých věcí (do tohoto výpočtu se nezapočítávaly podílové daně). Dále se porovnávaly i vlastní daňové a poplatkové příjmy s celkovými daňovými příjmy a nakonec autor objasnil vlastní příjmy obce na celkových příjmech obce, aby bylo zřejmé, jak velké procentuální zastoupení tvoří v obecním rozpočtu vlastní příjmy obce. V druhé části se autor věnoval analýze ukazatelů na jednoho obyvatele. Byly analyzovány celkové a také vlastní příjmy na jednoho obyvatele. Poté se autor zaměřil na příjem daně z nemovitých věcí na jednoho obyvatele, kdy se potvrdilo, že daň z nemovitých věcí tvoří sice celkem stálý, ale poměrně malý příjem do obecního rozpočtu.

6 SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

BRČÁK, Josef, Bohuslav SEKERKA, a Dana STARÁ, 2014. *Makroekonomie – teorie a praxe*. Plzeň: Aleš Čeněk, 223 s. ISBN 978-80-7380-492-3.

HAMERNÍKOVÁ, Bojka a Alena MAAYTOVÁ, 2010. *Veřejné finance*. 2. vyd. Praha: Wolters Kluwer ČR, 340 s. ISBN 978-80-7357-497-0

JÍLEK, Milan, 2008. *Fiskální decentralizace, teorie a empirie*. Praha: ASPI-Wolters Kluwer. ISBN 978-80-7357-355-3.

KUBÁTOVÁ, Květa, 2015. *Daňová teorie a politika*. Praha: Wolters Kluwer ČR. ISBN 978-80-7478-841-3.

LÉNÁRTOVÁ, Gizela, 2004. *Daňové systémy*. Bratislava: EKONÓM, 264 s. ISBN 80-225-1742-9.

LORENC, Jiří a Jana KAŠPÁRKOVÁ, 2017. *Rozpočtová skladba a účetnictví 2017: pro územní samosprávné celky*. 9. vyd. Polešovice: M LORDY, 671 s. ISBN [V knize není uvedeno].

MANKIW, Gregory N. and P. TAYLOR, 2017. *Microeconomics*. 4th edit. Hampshire: Cengage Learning, 423 p. ISBN 978-1-4737-2539-3.

MEDVEĎ, Jozef a kol., 2009. *Daňová teória a daňový systém*. 1. vyd. Bratislava: Sprint dva. 288 s. ISBN 978-80-89393-09-1.

MOLNÁR, Zdeněk et al., 2012. *Pokročilé metody vědecké práce*. 1. vyd. Praha, 170 s. ISBN 978-80-7259-064-3.

PAŘÍZKOVÁ, Ivana, 2008. *Finance územní samosprávy*. 1. vyd. Brno: Masarykova univerzita, 238 s. ISBN 978-80-210-4511-8.

PEKOVÁ, Jitka, 2011. *Veřejné finance – teorie a praxe v ČR*. Praha: Wolters Kluwer ČR. ISBN 978-80-73571698-1.

PEKOVÁ, Jitka, Jaroslav PILNÝ a Marek JETMAR, 2012. *Veřejný sektor – řízení a financování*. 1. vyd. Praha: Wolters Kluwer ČR, 488 s. ISBN 978-80-7357-936-4.

PROVAZNÍKOVÁ, Romana, 2015. *Financování měst, obcí a regionů: teorie a praxe*. 3. vyd. Praha 7: GRADA Publishing, 280 s. ISBN 978-80-247-5608-0.

VANČUROVÁ, Alena a Lenka LÁCHOVÁ, 2016. *Daňový systém 2016*. Praha 1: 1. VOX. ISBN 978-80-87480-44-1.

Časopis:

HEMMING Richard and John A. KAY, 1980. The Laffer Curve. *Fiscal Studies* [online]. Wiley, vol. 1, no. 2, pp. 83-90 [cit. 2018-10-23]. ISSN 01435671. DOI: <https://onlinelibrary.wiley.com/toc/14755890/1980/1/2>

SEDMIHRADSKÁ, Lucie, 2010. Fiskální pravomoci obcí a koeficienty daně z nemovitostí. *Obec a finance* [online]. Triada, 2010, ročník 2010, č. 2. [cit. 2018-10-28]. ISSN 1213-6336. Dostupné z: <http://denik.obce.cz/clanek.asp?id=6435107>

VYBÍHAL, Václav, 2018. Fiscal Decentralisation and its Impact on Economy of Municipalities in the Slovak Republic and Czech Republic. *Politické vedy/Political Sciences* [online]. Fakulta politických věd a mezinárodních vztahů – UMB Banská Bystrica 2018, vol. 21, no. 2, pp. 78-100 [cit. 2019-03-05]. ISSN 1335-2741. DOI: <http://www.politickevedy.fpv.mv.umb.sk/en/archive/2018/2-2018/vaclav-vybihal.html>

Internet:

Zákon o dani z nemovitostí část první: Daň z pozemků. *Business.center.cz* [online]. Praha: business.center.cz c1977-2018 [cit. 2018-10-28]. Dostupné z: https://business.center.cz/business/pravo/zakony/dan_z_nemovitosti/cast1.aspx

Zákon o dani z nemovitostí část druhá: Daň ze staveb a jednotek. *Business.center.cz*, [online]. Praha: business.center.cz c1977-2018. [cit. 2018-10-28]. Dostupné z: https://business.center.cz/business/pravo/zakony/dan_z_nemovitosti/cast2.aspx

Daňové příjmy rozpočtů krajů a obcí dle zákona o rozpočtovém určení daní. *Finanční správa* [online]. Praha: financnisprava.cz c2013-2018 [cit. 2018-10-22]. Dostupné z: <http://www.financnisprava.cz/cs/dane/kraje-a-obce/danove-prijmy-kraju-a-obci/danove-prijmy-rozpocet-kraju-a-obci-3736>

Rozpočtové určení daní z pohledu obcí. *Matouš Havlena* [online]. havlena.net cMatouš Havlena. [cit. 2018-10-27]. Dostupné z: <http://www.havlena.net/ekonomie/rozpocetove-urceni-dani-z-pohledu-obci/>

338/1992 Sb. Zákon České národní rady o dani z nemovitých věcí. *Podnikatel.cz* [online]. Podnikatel.cz c2007-2018. [cit. 2018-10-28]. Dostupné z: <https://www.podnikatel.cz/zakony/zakon-c-338-1992-sb-o-dani-z-nemovitosti/uplne/>

Lafferova křivka. *Středoevropské centrum pro finance a management* [online]. finance-management.cz c2005-2012 Středoevropské centrum pro finance [cit. 2018-10-22]. Dostupné z: <http://www.finance-management.cz/080vypisPojmu.php?X=Lafferova+krivka&IdPojPass=54>

Zákon č. 243/2000 Sb. Zákon o rozpočtovém určení výnosů některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní). *Zákony pro lidi.cz* [online]. zakonyprolidi.cz c2010-2018 AION CS, [cit. 2018-10-22]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2000-243>

Daňový portál [online], c2013 - 2018, Finanční správa. PŘIZNÁNÍ k dani z nemovitých věcí [cit. 2019-02-25]. Dostupné z: https://adisepo.mfcr.cz/adistc/adis/idpr_epo/epo2/form/form_uvod.faces

Monitor [online], cMinisterstvo financí ČR. Rozklikávací rozpočty - Městys Olbramovice [cit. 2019-02-20]. Dostupné z:

<https://monitor.statnipokladna.cz/2017/obce/detail/00600407#rozpocet-souhrn>

Monitor [online], cMinisterstvo financí ČR. Městys Olbramovice [cit. 2019-02-20]. Dostupné z: <https://monitor.statnipokladna.cz/2017/obce/detail/00293270#>

Monitor [online], cMinisterstvo financí ČR. Rozklikávací rozpočty – Obec Chvalovice [cit. 2019-02-20]. Dostupné z: <https://monitor.statnipokladna.cz/2017/obce/detail/00600407#rozpocet-souhrn>

Monitor [online], cMinisterstvo financí ČR. Obec Chvalovice [cit. 2019-02-20]. Dostupné z: <https://monitor.statnipokladna.cz/2017/obce/detail/00600407#>

Monitor [online], cMinisterstvo financí ČR. Rozklikávací rozpočty – Obec Pasohlávky [cit. 2019-02-19]. Dostupné z: <https://monitor.statnipokladna.cz/2017/obce/detail/00283461#rozpocet-souhrn>

Monitor [online], cMinisterstvo financí ČR. Obec Pasohlávky [cit. 2019-02-19]. Dostupné z: <https://monitor.statnipokladna.cz/2017/obce/detail/00283461#>

Monitor [online], cMinisterstvo financí ČR. Rozklikávací rozpočty – Obec Zálesí [cit. 2019-02-19]. Dostupné z: <https://monitor.statnipokladna.cz/2017/obce/detail/00637661#rozpocet-souhrn>

Monitor [online], cMinisterstvo financí ČR. Obec Zálesí [cit. 2019-02-19]. Dostupné z: <https://monitor.statnipokladna.cz/2017/obce/detail/00637661#>

Monitor [online], cMinisterstvo financí ČR. Rozklikávací rozpočty – Městys Blížkovice [cit. 2019-02-19]. Dostupné z: <https://monitor.statnipokladna.cz/2017/obce/detail/00292516#rozpocet-souhrn>

Monitor [online], cMinisterstvo financí ČR. Městys Blížkovice [cit. 2019-02-19]. Dostupné z: <https://monitor.statnipokladna.cz/2017/obce/detail/00292516#>

Monitor [online], cMinisterstvo financí ČR. Rozklikávací rozpočty – Obec Pavlov [cit. 2019-02-19]. Dostupné z: <https://monitor.statnipokladna.cz/2017/obce/detail/00283479#rozpocet-souhrn>

Monitor [online], cMinisterstvo financí ČR. Obec Pavlov [cit. 2019-02-19]. Dostupné z: <https://monitor.statnipokladna.cz/2017/obce/detail/00283479#>

Monitor [online], cMinisterstvo financí ČR. Rozklikávací rozpočty – Obec Žabčice [cit. 2019-02-19]. Dostupné z: <https://monitor.statnipokladna.cz/2017/obce/detail/00282936#rozpocet-souhrn>

Monitor [online], cMinisterstvo financí ČR. Obec Žabčice [cit. 2019-02-19]. Dostupné z: <https://monitor.statnipokladna.cz/2017/obce/detail/00282936#>

Monitor [online], cMinisterstvo financí ČR. Rozpočtová odpovědnost – městys Olbramovice [cit. 2019-02-24]. Dostupné z: <https://monitor.statnipokladna.cz/2017/obce/detail/00293270#rozpocet-odpovednost-aktual>

[ni](#)

Monitor [online], cMinisterstvo financí ČR. Rozpočtová odpovědnost – obec Chvalovice [cit. 2019-02-24]. Dostupné z:

<https://monitor.statnipokladna.cz/2017/obce/detail/00600407#rozpocetova-odpovednost-aktualni>

Monitor [online], cMinisterstvo financí ČR. Účetní závěrka – obec Pasohlávky [cit. 2019-02-24]. Dostupné z:

<https://monitor.statnipokladna.cz/2017/obce/detail/00283461#rozvaha>

Monitor [online], cMinisterstvo financí ČR. Účetní závěrka – obec Zálesí [cit. 2019-02-24].

Dostupné z: <https://monitor.statnipokladna.cz/2017/obce/detail/00637661#rozvaha>

Monitor [online], cMinisterstvo financí ČR. Účetní závěrka – městys Blížkovice [cit. 2019-02-24]. Dostupné z:

<https://monitor.statnipokladna.cz/2017/obce/detail/00292516#rozvaha>

Monitor [online], cMinisterstvo financí ČR. Účetní závěrka – obec Pavlov [cit. 2019-02-24].

Dostupné z: <https://monitor.statnipokladna.cz/2017/obce/detail/00283479#rozvaha>

Monitor [online], cMinisterstvo financí ČR. Účetní závěrka – obec Žabčice [cit. 2019-02-24].

Dostupné z: <https://monitor.statnipokladna.cz/2017/obce/detail/00282936#rozvaha>

7 SEZNAM TABULEK, OBRÁZKŮ A GRAFŮ

Tabulky:

Tabulka 1: Struktura příjmů obce Blížkovice (v tis. Kč)	29
Tabulka 2: Přehled ukazatelů nejdůležitějších úrovní fiskální decentralizace obce Blížkovice v letech 2013-2017.....	30
Tabulka 3: Struktura příjmů obce Chvalovice (v tis. Kč)	31
Tabulka 4: Přehled ukazatelů nejdůležitějších úrovní fiskální decentralizace obce Chvalovice v letech 2013-2017.....	32
Tabulka 5: Struktura příjmů obce Olbramovice u Moravského Krumlova (v tis. Kč)	33
Tabulka 6: Přehled ukazatelů nejdůležitějších úrovní fiskální decentralizace obce Olbramovice v letech 2013-2017.....	34
Tabulka 7: Struktura příjmů obce Pasohlávky (v tis. Kč)	36
Tabulka 8: Přehled ukazatelů nejdůležitějších úrovní fiskální decentralizace obce Pasohlávky v letech 2013-2017.....	37
Tabulka 9: Struktura příjmů obce Pavlov (v tis. Kč).....	38
Tabulka 10: Přehled ukazatelů nejdůležitějších úrovní fiskální decentralizace obce Pavlov v letech 2013-2017.....	39
Tabulka 11: Struktura příjmů obce Zálesí (v tis. Kč)	40
Tabulka 12: Přehled ukazatelů nejdůležitějších úrovní fiskální decentralizace obce Zálesí v letech 2013-2017.....	41
Tabulka 13: Struktura příjmů obce Žabčice (v tis. Kč).....	42
Tabulka 14: Přehled ukazatelů nejdůležitějších úrovní fiskální decentralizace obce Žabčice v letech 2013-2017.....	43
Tabulka 15: Komparace úrovně ukazatele podílu daně z nemovitých věcí z celkového objemu vlastních daňových a poplatkových příjmů (A v %)	44
Tabulka 16: Komparace úrovně ukazatele podílu daně z nemovitých věcí na celkových daňových příjmech (B v %).....	45
Tabulka 17: Komparace úrovně ukazatele podílu vlastních daňových a poplatkových příjmů z celkových daňových příjmů (C v %).....	45
Tabulka 18: Komparace úrovně ukazatele podílu vlastních příjmů obce na celkových příjmech (D v %).....	46
Tabulka 19: Komparace úrovně inkasa daně z nemovitých věcí na 1 obyvatele obce (E v Kč)	47
Tabulka 20: Komparace úrovně inkasa vlastních příjmů obce na 1 obyvatele (F v Kč)	47
Tabulka 21: Komparace úrovně inkasa celkových příjmů obce na 1 obyvatele (G v Kč).....	48

Obrázky:

Obrázek 1: Lafferova Křivka.....	14
Obrázek 2: Struktura pozemků podléhajících zdanění.	17
Obrázek 3: Základní sazby u daní z pozemků.....	18
Obrázek 4: Struktura zdanitelných staveb a jednotek.....	19
Obrázek 5: Sazby u zdanitelných staveb a jednotek.....	19
Obrázek 6: Korekční koeficient.....	20
Obrázek 7: Struktura rozdělení velikostních kategorií pro obce.	26